Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B REGULAMENTUL (UE) NR. 1306/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 decembrie 2013

privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului

(JO L 347, 20.12.2013, p. 549)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE) nr. 1310/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013	L 347	865	20.12.2013
►M2	Regulamentul (UE) 2016/791 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016	L 135	1	24.5.2016
►M3	Regulamentul (UE) 2017/2393 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2017	L 350	15	29.12.2017
►M4	Regulamentul (UE) 2020/127 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 ianuarie 2020	L 27	1	31.1.2020
►M5	Regulamentul (UE) 2020/2220 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 decembrie 2020	L 437	1	28.12.2020

rectificat prin:

►C1 Rectificare, JO L 61, 1.3.2014, p. 11 (1310/2013)
►C2 Rectificare, JO L 130, 19.5.2016, p. 6 (1306/2013)
►C3 Rectificare, JO L 327, 9.12.2017, p. 83 (1306/2013)

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 1306/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 decembrie 2013

privind finanţarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului

TITLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIŢII

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabilește norme referitoare la:

(a) finanţarea cheltuielilor în cadrul politicii agricole comune („PAC”), inclusiv a cheltuielilor privind dezvoltarea rurală;

(b) sistemul de consiliere agricolă;

(c) sistemele de gestionare și control care urmează să fie instituite de statele membre;

(d) sistemul de ecocondiţionalitate;

(e) verificarea și închiderea conturilor.

Articolul 2

Termeni utilizaţi în prezentul regulament

(1) În sensul prezentului regulament:

(a) „fermier” înseamnă fermier în înţelesul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(b) „activitate agricolă” înseamnă activitate agricolă în înţelesul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(c) „suprafaţă agricolă” înseamnă suprafaţă agricolă în înţelesul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(d) „exploataţie agricolă” înseamnă exploataţie agricolă în înţelesul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, cu excepţia dispoziţiilor de la articolul 91 alineatul (3);

(e) „plăţi directe” înseamnă plăţi directe în înţelesul articolului 1 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(f) „legislaţie agricolă sectorială” înseamnă orice act aplicabil adoptat în cadrul PAC în temeiul articolului 43 din TFUE, precum și, după caz, orice act delegat sau de punere în aplicare adoptat în temeiul unor astfel de acte, precum și partea a doua a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013, în măsura în care aceasta se aplică FEADR;

▼B

(g) „neregulă” înseamnă orice neregulă în înţelesul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95.

(2) În sensul finanţării, al gestionării şi al monitorizării PAC, „forţa majoră” şi „circumstanţele excepţionale” sunt recunoscute, în special, în următoarele cazuri:

(a) decesul beneficiarului;

(b) incapacitatea profesională pe termen lung a beneficiarului;

(c) o catastrofă naturală gravă care afectează puternic exploataţia agricolă;

(d) distrugerea accidentală a clădirilor destinate creșterii animalelor, aflate pe exploataţia agricolă;

(e) o epizootie sau o boală a plantelor care afectează parţial sau integral șeptelul sau, respectiv, culturile beneficiarului;

(f) exproprierea întregii exploataţii agricole sau a unei mari părţi a acesteia, dacă exproprierea respectivă nu ar fi putut fi anticipată la data depunerii cererii.

TITLUL II

DISPOZIŢII GENERALE PRIVIND FONDURILE AGRICOLE

CAPITOLUL I

Fonduri agricole

Articolul 3

Fonduri pentru finanţarea cheltuielilor din agricultură

(1) În vederea îndeplinirii obiectivelor PAC prevăzute de TFUE, finanţarea diverselor măsuri care intră sub incidenţa acestei politici, inclusiv dezvoltarea rurală, se realizează din:

(a) Fondul european de garantare agricolă („FEGA”);

(b) Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală („FEADR”).

(2) FEGA și FEADR (denumite în continuare „Fondurile”) fac parte din bugetul general al Uniunii Europene (denumit în continuare „bugetul Uniunii”).

Articolul 4

Cheltuielile din FEGA

(1) FEGA este implementat prin gestiune partajată între statele membre și Uniune. FEGA finanţează următoarele cheltuieli, care sunt efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii:

(a) măsurile de reglementare sau sprijinire a pieţelor agricole;

▼B

(b) plăţile directe către fermieri în cadrul PAC;

(c) contribuţia financiară a Uniunii la măsurile de informare și promovare a produselor agricole pe piaţa internă a Uniunii și în ţările terţe, întreprinse de statele membre pe baza unor programe selectate de Comisie, altele decât cele menţionate la articolul 5;

▼M2

(d) contribuţia financiară a Uniunii la măsurile privind bolile animalelor și pierderea încrederii consumatorilor, astfel cum sunt menţionate la articolul 220 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

▼B

(2) FEGA finanţează următoarele cheltuieli în mod direct și în conformitate cu dreptul Uniunii:

(a) promovarea produselor agricole, efectuate fie direct de către Comisie, fie prin intermediul unor organizaţii internaţionale;

(b) măsurile, luate în conformitate cu dreptul Uniunii, de asigurare a conservării, caracterizării, colectării și utilizării resurselor genetice în agricultură;

(c) crearea și întreţinerea sistemelor de informaţii contabile agricole;

(d) sistemele de investigare agricolă, inclusiv investigaţiile privind structura exploataţiilor agricole.

Articolul 5

Cheltuielile din FEADR

FEADR este implementat prin gestiune partajată între statele membre și Uniune. FEADR finanţează contribuţia financiară a Uniunii la programele de dezvoltare rurală implementate în conformitate cu dreptul Uniunii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală.

Articolul 6

Alte cheltuieli, inclusiv asistenţă tehnică

Fondurile pot finanţa fiecare, în mod direct, la iniţiativa Comisiei și/sau în numele acesteia, activităţi de sprijin pentru pregătire și monitorizare, activităţi de sprijin administrativ și tehnic, precum și măsurile de evaluare, de audit și de inspecţie necesare punerii în aplicare a PAC. Măsurile respective includ în special:

(a) măsurile necesare pentru analiza, gestionarea, monitorizarea, schimbul de informaţii și punerea în aplicare a PAC, precum și măsurile referitoare la punerea în aplicare a sistemelor de control și la asistenţa tehnică și administrativă;

(b) achiziţionarea de către Comisie a imaginilor prin satelit necesare pentru controale în conformitate cu articolul 21;

▼B

(c) măsurile luate de Comisie prin intermediul aplicaţiilor de teledetecţie utilizate pentru monitorizarea resurselor agricole în conformitate cu articolul 22;

(d) măsurile necesare pentru menţinerea și dezvoltarea metodelor și a mijloacelor tehnice de informare, interconectare, monitorizare și control al gestionării financiare a fondurilor utilizate pentru finanţarea PAC;

(e) furnizarea de informaţii privind PAC, în conformitate cu articolul 45;

(f) studiile privind PAC și evaluările măsurilor finanţate de Fonduri, inclusiv îmbunătăţirea metodelor de evaluare și schimburile de informaţii privind practicile din cadrul PAC;

(g) dacă este cazul, agenţiile executive înfiinţate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului [1], agenţii care acţionează în legătură cu PAC;

(h) măsurile legate de diseminarea informaţiilor, sensibilizare, promovarea cooperării și schimburile de experienţă la nivelul Uniunii, adoptate în contextul dezvoltării rurale, inclusiv reţele ale părţilor implicate;

(i) măsurile necesare pentru dezvoltarea, înregistrarea și protejarea logourilor în cadrul politicilor în materie de calitate ale Uniunii și pentru protejarea drepturilor de proprietate intelectuală legate de acestea, precum și progresele necesare ale tehnologiei informaţiei (IT).

CAPITOLUL II

Agenţiile de plăţi și alte organisme

Articolul 7

Acreditarea și retragerea acreditării agenţiilor de plăţi și a organismelor de coordonare

(1) Agenţiile de plăţi sunt departamente sau organisme ale statelor membre, responsabile cu gestionarea și controlul cheltuielilor menţionate la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 5.

Cu excepţia plăţilor, sarcinile respective ale agenţiilor de plăţi pot fi delegate.

(2) Statele membre acreditează ca agenţii de plăţi departamente sau organisme care au o organizare administrativă și un sistem de control intern care oferă garanţii suficiente că plăţile sunt legale și corecte și sunt justificate corespunzător. În acest scop, agenţiile de plăţi îndeplinesc

[1] Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului din 19 decembrie 2002 de stabilire a statutului agenţiilor executive cărora urmează să li se încredinţeze anumite sarcini în gestionarea programelor comunitare (JO L 11, 16.1.2003, p. 1).

▼B

condiţiile minime de acreditare în ceea ce privește mediul intern, activităţile de control, informarea și comunicarea, precum și monitorizarea stabilite de Comisie în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (a).

În funcţie de propriile dispoziţii constituţionale, fiecare stat membru restricţionează numărul propriilor agenţii de plăţi acreditate la cel mult una la nivel naţional sau, după caz, una la nivel regional. Totuși, în cazul în care se instituie agenţii de plăţi la nivel regional, statele membre acreditează, de asemenea, o agenţie de plăţi la nivel naţional pentru schemele de ajutoare care, dată fiind natura lor, trebuie gestionate la nivel naţional sau încredinţează gestionarea acestor scheme agenţiilor lor de plăţi regionale.

Prin derogare de la al doilea paragraf, statele membre pot menţine agenţiile de plăţi care au fost acreditate anterior datei de 20 decembrie 2013.

Înainte de sfârșitul anului 2016, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcţionarea sistemului agenţiilor de plăţi în Uniune, însoţit, după caz, de propuneri legislative.

(3) Până la data de 15 februarie a anului care urmează exerciţiului financiar în cauză, agenţia de plăţi acreditată întocmește:

(a) conturile anuale pentru cheltuielile efectuate în cursul îndeplinirii sarcinilor care revin respectivei agenţii de plăţi acreditate, însoţite de informaţiile necesare pentru verificarea și închiderea conturilor respective în conformitate cu articolul 51;

(b) o declaraţie de gestiune privind exhaustivitatea, exactitatea și veridicitatea conturilor, precum și buna funcţionare a sistemelor de control intern, pe baza unor criterii obiective, precum și legalitatea și regularitatea operaţiunilor subiacente;

(c) un rezumat anual al rapoartelor finale de audit și al controalelor efectuate, inclusiv o analiză a naturii și a gravităţii erorilor și deficienţelor de sistem identificate, precum și măsurile corective care urmează să fie luate sau planificate.

În mod excepţional, în urma comunicării de către statul membru interesat, Comisia poate prelungi termenul de 15 februarie până cel târziu la 1 martie.

(4) În cazul în care sunt acreditate mai multe agenţii de plăţi, statul membru desemnează un organism public (denumit în continuare „organismul de coordonare”), căruia îi atribuie următoarele sarcini:

(a) să culeagă informaţiile care urmează să fie puse la dispoziţia Comisiei și să trimită Comisiei informaţiile respective;

▼B

(b) să ia sau să coordoneze, după caz, măsuri în vederea soluționării eventualelor deficiențe obișnuite și să informeze Comisia cu privire la urmări;

(c) să promoveze și, după caz, să asigure aplicarea armonizată a normelor Uniunii.

Organismul de coordonare face obiectul unei acreditări specifice de către statele membre în ceea ce privește prelucrarea informațiilor financiare menționate la primul paragraf litera (a).

(5) Atunci când o agenție de plăți acreditată nu întrunește sau nu mai întrunește unul sau mai multe dintre criteriile de acreditare menționate la alineatul (2), statul membru, acționând din proprie inițiativă sau la solicitarea Comisiei, retrage acreditarea dacă agenția de plăți nu realizează schimbările necesare într-o perioadă de timp care urmează a fi determinată în funcție de gravitatea problemei.

(6) Agențiile de plăți gestionează și asigură controlul operațiunilor legate de intervenția publică de care răspund și își rezervă responsabilitatea generală în domeniul respectiv.

Articolul 8

Competențele Comisiei

(1) Pentru a se asigura buna funcționare a sistemului prevăzut la articolul 7, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 111 în ceea ce privește:

(a) condițiile minime pentru acreditarea agențiilor de plăți și a organismelor de coordonare, astfel cum sunt menționate la articolul 7 alineatul (2) și, respectiv, la articolul 7 alineatul (4);

(b) obligațiile agențiilor de plăți privind intervenția publică, precum și normele referitoare la conținutul responsabilităților lor de gestionare și control.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme referitoare la:

(a) procedurile de acordare, retragere și revizuire a acreditării agențiilor de plăți și a organismelor de coordonare, precum și procedurile de supraveghere a acreditării agențiilor de plăți;

(b) activitatea și controalele care stau la baza declarației de gestiune a agențiilor de plăți;

(c) funcționarea organismului de coordonare și notificarea către Comisie a informațiilor în conformitate cu articolul 7 alineatul (4).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

▼B

Articolul 9

Organismele de certificare

(1) Organismul de certificare este un organism de audit public sau privat desemnat de statul membru. Atunci când este un organism de audit privat, iar dreptul aplicabil al Uniunii sau dreptul intern aplicabil impune acest lucru, organismul este selectat de statul membru prin intermediul unei proceduri de cerere de oferte. Organismul furnizează un aviz, elaborat în conformitate cu standarde de audit acceptate la nivel internaţional, privind exhaustivitatea, exactitatea și veridicitatea conturilor anuale ale agenţiei de plăţi, buna funcţionare a sistemului de control intern al acesteia și legalitatea și corectitudinea cheltuielilor a căror rambursare a fost solicitată Comisiei. Avizul respectiv menţionează, de asemenea, dacă examinarea pune la îndoială afirmaţiile făcute în declaraţia de gestiune.

Organismul de certificare deţine expertiza tehnică necesară. Organismul de certificare este independent din punct de vedere operaţional faţă de agenţia de plăţi și de organismul de coordonare în cauză, precum și faţă de autoritatea care a acreditat respectiva agenţie.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind sarcinile organismelor de certificare, inclusiv verificările, precum și certificatele și rapoartele, împreună cu documentele însoţitoare, care se întocmesc de organismele respective. Ţinând cont de necesitatea asigurării unei eficienţe maxime în ceea ce privește testarea tranzacţiilor și auditurile profesioniste, în ceea ce privește o abordare integrată, actele de punere în aplicare stabilesc, de asemenea:

(a) principii de audit pe care să se bazeze avizele organismelor de certificare, incluzând o evaluare a riscurilor, controale interne și un nivel adecvat al elementelor doveditoare ale auditului;

(b) metodele de audit care trebuie folosite de organismele de certificare pentru emiterea avizelor lor, având în vedere standardele internaţionale în materie de audit, incluzând, după caz, utilizarea unui eșantion integrat unic pentru fiecare populaţie și, după caz, posibilitatea participării la verificările la faţa locului a agenţiilor de plăţi.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 10

Admisibilitatea plăţilor efectuate de agenţiile de plăţi

Cheltuielile menţionate la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 5 pot fi acoperite prin finanţare din partea Uniunii numai dacă au fost efectuate de agenţiile de plăţi acreditate.

▼B

Articolul 11

Plata integrală către beneficiari

În absența unor dispoziții contrare în dreptul Uniunii, plățile legate de finanțarea prevăzută în prezentul regulament sunt achitate integral către beneficiari.

TITLUL III

SISTEMUL DE CONSILIERE AGRICOLĂ

Articolul 12

Principiu și domeniu de aplicare

(1) Statele membre instituie un sistem de consiliere a beneficiarilor în domeniul gestionării terenurilor și al gestionării exploatațiilor agricole (denumit în continuare „sistemul de consiliere agricolă”). Sistemul de consiliere agricolă este operat de organisme publice desemnate și/sau de organisme private selectate.

(2) Sistemul de consiliere agricolă se referă cel puțin la:

(a) obligațiile de la nivelul exploatației agricole rezultate din cerințele de reglementare în materie de gestionare și standardele privind bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor stabilite în titlul VI capitolul I;

(b) practicile agricole benefice pentru climă și mediu menționate în titlul III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și întreținerea suprafeței agricole menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(c) măsurile la nivelul exploatației agricole prevăzute de programele de dezvoltare rurală care vizează modernizarea exploatațiilor agricole, consolidarea competitivității, integrarea sectorială, inovarea și orientarea către piață, precum și promovarea antreprenoriatului;

(d) cerințele privind beneficiarii, adoptate de statele membre în vederea punerii în aplicare a articolului 11 alineatul (3) din Directiva 2000/60/CE;

(e) cerințele privind beneficiarii, adoptate de statele membre în vederea punerii în aplicare a articolului 55 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, în special cerința menționată la articolul 14 din Directiva 2009/128/CE.

(3) De asemenea, sistemul de consiliere agricolă poate să se refere, în special, la:

(a) promovarea conversiei exploatațiilor și diversificarea activității economice a acestora;

(b) gestionarea riscurilor și introducerea de acțiuni preventive corespunzătoare cu scopul de a aborda dezastrele naturale, evenimentele catastrofale și bolile animalelor și plantelor;

▼B

(c) cerinţele minime stabilite de dreptul intern menţionate la articolul 28 alineatul (3) și la articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013;

(d) informaţiile privind atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, biodiversitatea și protecţia apelor, astfel cum sunt menţionate în anexa I la prezentul regulament.

Articolul 13

Cerinţe specifice legate de sistemul de consiliere agricolă

(1) Statele membre se asigură că consilierii care funcţionează în cadrul sistemului de consiliere agricolă sunt calificaţi în mod corespunzător și formaţi periodic.

(2) Statele membre asigură separarea dintre consiliere și control. În acest sens și fără a aduce atingere dreptului intern privind accesul public la documente, statele membre se asigură că organismele selectate și desemnate menţionate la articolul 12 alineatul (1) nu dezvăluie informaţii și date cu caracter personal sau individual pe care le obţin în cursul activităţii de consiliere altor persoane decât beneficiarul care gestionează exploataţia agricolă în cauză, cu excepţia cazului în care constată, în cursul activităţii lor, o neregulă sau o încălcare a normelor în privinţa căreia există o obligaţie prevăzută de dreptul Uniunii sau de dreptul intern de a informa o autoritate publică, în special în cazul infracţiunilor.

(3) Autoritatea naţională în cauză furnizează potenţialului beneficiar, în special prin mijloace electronice, lista corespunzătoare a organismelor selectate și desemnate menţionate la articolul 12 alineatul (1).

Articolul 14

Accesul la sistemul de consiliere agricolă

Beneficiarii și fermierii care nu primesc sprijin în cadrul PAC pot utiliza în mod facultativ sistemul de consiliere agricolă.

Fără a aduce atingere articolului 99 alineatul (2) al patrulea paragraf, statele membre pot stabili, cu toate acestea, conform unor criterii obiective, categoriile de beneficiari care au acces prioritar la sistemul de consiliere agricolă, inclusiv reţelele care operează cu resurse limitate în înţelesul articolelor 53, 55 și 56 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

În astfel de cazuri, statele membre se asigură că se acordă prioritate fermierilor al căror acces la un serviciu de consiliere diferit de sistemul de consiliere agricolă este cel mai limitat.

Sistemul de consiliere agricolă garantează că beneficiarii au acces la consiliere care reflectă situaţia specifică a exploataţiei lor agricole.

▼B

Articolul 15

Competenţele Comisiei

Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare prin care stabilește norme de aplicare uniformă a sistemului de consiliere agricolă, pentru a-l face pe deplin operaţional.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

TITLUL IV

GESTIONAREA FINANCIARĂ A FONDURILOR

CAPITOLUL I

FEGA

Secţiunea 1

Finanţarea cheltuielilor

Articolul 16

Plafonul bugetar

▼M4

(1) Plafonul anual pentru cheltuielile FEGA este constituit din cuantumurile maxime stabilite pentru acesta în cadrul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013 și al regulamentului pe care îl adoptă Consiliul în temeiul articolului 312 alineatul (2) din TFUE pentru perioada 2021-2027.

▼B

(2) În cazul în care dreptul Uniunii prevede majorarea sau reducerea cuantumurilor menţionate la alineatul (1), Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare adoptate fără aplicarea procedurii menţionate la articolul 116, soldul net disponibil pentru cheltuielile FEGA pe baza datelor menţionate în dreptul Uniunii.

Articolul 17

Plăţile lunare

(1) Comisia pune la dispoziţia statelor membre creditele necesare pentru finanţarea cheltuielilor menţionate la articolul 4 alineatul (1), sub forma unor plăţi lunare, pe baza cheltuielilor efectuate de agenţiile de plăţi acreditate într-o perioadă de referinţă.

(2) Până la transferarea plăţilor lunare de către Comisie, resursele necesare pentru a face faţă cheltuielilor se mobilizează de către statele membre în funcţie de necesităţile agenţiilor lor de plăţi acreditate.

Articolul 18

Procedura privind plăţile lunare

(1) Fără a aduce atingere aplicării articolelor 51 și 52, Comisia efectuează plăţile lunare pentru cheltuielile efectuate de agenţiile de plăţi acreditate în cursul unei luni de referinţă.

▼B

(2) Plăţile lunare se efectuează către fiecare stat membru cel târziu în a treia zi lucrătoare din cea de a doua lună care urmează celei în care s-au efectuat cheltuielile. Cheltuielile efectuate de statele membre în perioada 1 - 15 octombrie se înregistrează ca fiind efectuate în luna octombrie. Cheltuielile efectuate în perioada 16 - 31 octombrie se înregistrează ca fiind efectuate în luna noiembrie.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc plăţile lunare pe care le efectuează pe baza unei declaraţii de cheltuieli a statului membru și a informaţiilor furnizate în conformitate cu articolul 102 alineatul (1), având în vedere necesitatea reducerii sau a suspendării plăţilor în conformitate cu articolul 41 sau de orice altă corecţie. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (2).

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare, fără aplicarea procedurii menţionate la articolul 116, prin care stabilește plăţi sau deduceri suplimentare. În asemenea situaţii, comitetul menţionat la articolul 116 alineatul (1) este informat la următoarea sa reuniune.

Articolul 19

Costuri administrative și de personal

Nu sunt suportate din fond cheltuielile aferente costurilor administrative și de personal efectuate de statele membre și de beneficiarii ajutoarelor finanţate din FEGA.

Articolul 20

Cheltuielile aferente intervenţiei publice

(1) Dacă, în cadrul organizării comune a pieţelor, nu se stabilește o sumă unitară în ceea ce privește o intervenţie publică, FEGA finanţează măsura în cauză pe baza sumelor forfetare uniforme pentru Uniune, în special în cazul fondurilor originare din statele membre utilizate pentru achiziţionarea de produse, în cazul operaţiunilor materiale generate de depozitare și, eventual, în cazul prelucrării produselor de intervenţie.

(2) Pentru a se asigura finanţarea din FEGA a cheltuielilor aferente intervenţiei publice, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, în ceea ce privește:

(a) tipul de măsuri eligibile pentru finanţare din partea Uniunii și condiţiile de rambursare;

(b) condiţiile de eligibilitate și metodele de calcul pe baza elementelor constatate efectiv de agenţiile de plăţi, pe baza sumelor forfetare stabilite de Comisie sau pe baza sumelor forfetare sau neforfetare prevăzute de legislaţia agricolă sectorială.

▼B

(3) Pentru a se asigura gestionarea adecvată a creditelor înregistrate în bugetul Uniunii pentru FEGA, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, prin care stabilește normele privind evaluarea operațiunilor în legătură cu intervenția publică și măsurile care trebuie luate în cazul pierderii sau deteriorării produselor care fac obiectul intervenției publice și prin care stabilește cuantumurile care urmează să fie finanțate.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește cuantumurile menționate la alineatul (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (2).

Articolul 21

Achiziționarea imaginilor prin satelit

Comisia și statele membre stabilesc de comun acord, în conformitate cu specificațiile pregătite de fiecare stat membru, lista imaginilor prin satelit necesare pentru controale.

Comisia furnizează respectivele imagini prin satelit în mod gratuit organismelor de control sau furnizorilor de servicii autorizați de respectivele organisme pentru a le reprezenta.

Comisia rămâne proprietara imaginilor prin satelit și le recuperează după încheierea activității. De asemenea, Comisia poate solicita desfășurarea unor activități în vederea îmbunătățirii tehnicilor și a metodelor de lucru legate de inspectarea suprafețelor agricole cu ajutorul teledetecției.

Articolul 22

Monitorizarea resurselor agricole

Scopul măsurilor finanțate în temeiul articolului 6 litera (c) este de a oferi Comisiei mijloacele necesare pentru următoarele acțiuni:

(a) să gestioneze pieţele agricole ale Uniunii într-un context global;

(b) să asigure monitorizarea agroeconomică și agroecologică a terenurilor agricole, inclusiv a sistemelor agrosilvice, precum și monitorizarea stării culturilor, astfel încât să poată fi făcute estimări, mai ales în ceea ce privește randamentul și producția agricolă;

(c) să permită accesul partajat la aceste estimări în context internațional, cum ar fi în cadrul inițiativelor coordonate de organizațiile Națiunilor Unite sau de alte agenții internaționale;

(d) să contribuie la transparența pieţelor mondiale; și

(e) să asigure monitorizarea tehnologică a sistemului agrometeorologic.

▼B

Măsurile finanţate în temeiul articolului 6 litera (c) vizează colectarea sau achiziţionarea datelor necesare pentru punerea în aplicare și monitorizarea PAC, inclusiv a datelor obţinute prin satelit și a datelor meteorologice, crearea unei infrastructuri de date spaţiale și a unui site internet, realizarea unor studii specifice referitoare la condiţiile climatice, teledetecţia utilizată pentru a contribui la monitorizarea sănătăţii solurilor și actualizarea modelelor agrometeorologice și econometrice. Dacă este nevoie, măsurile respective sunt realizate în colaborare cu laboratoarele și organismele naţionale.

Articolul 23

Competenţe de executare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește:

(a) norme referitoare la finanţarea în temeiul articolului 6 literele (b) și (c);

(b) procedura în temeiul căreia se realizează măsurile menţionate la articolele 21 și 22, în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite;

(c) cadrul prin care se reglementează achiziţionarea, îmbunătăţirea și utilizarea imaginilor satelitare și a datelor meteorologice, precum și termenele aplicabile.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Secţiunea 2

Disciplina bugetară

Articolul 24

Respectarea plafonului

(1) Pe parcursul întregii proceduri bugetare și al execuţiei bugetare, creditele referitoare la cheltuielile FEGA nu depășesc cuantumul menţionat la articolul 16.

Toate instrumentele legislative propuse de Comisie și adoptate de Parlamentul European și de Consiliu, de Consiliu sau de Comisie și care au o influenţă asupra bugetului FEGA respectă cuantumul menţionat la articolul 16.

(2) În cazul în care dreptul Uniunii prevede un plafon financiar în euro pentru cheltuielile din agricultură pentru un stat membru, aceste cheltuieli se rambursează în limita plafonului respectiv stabilit în euro, iar dacă se aplică articolul 41, se fac ajustările necesare.

(3) Plafoanele naţionale pentru plăţile directe menţionate la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, corectate prin ajustările prevăzute la articolul 26 din prezentul regulament, sunt considerate plafoane financiare în euro.

▼B

Articolul 25

Rezerva pentru situaţiile de criză din sectorul agricol

Se stabilește o rezervă menită să ofere sprijin suplimentar sectorului agricol în cazul unor crize majore care afectează producţia sau distribuţia agricolă („rezerva pentru situaţiile de criză din sectorul agricol”) prin aplicarea, la începutul fiecărui an, a unei reduceri la plăţile directe cu ajutorul mecanismului de disciplină financiară menţionat la articolul 26.

Cuantumul total al rezervei este de 2 800 milioane EUR, cu tranșe anuale egale de 400 de milioane EUR (la preţurile din 2011) pentru perioada 2014 - 2020, și este inclus în rubrica 2 din cadrul financiar multianual astfel cum a fost stabilit în anexa la Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013.

▼M5

Pentru fiecare dintre anii 2021 și 2022, cuantumul rezervei este de 400 de milioane EUR (la preţurile din 2011) și este inclus la rubrica 3 din cadrul financiar multianual, astfel cum este prevăzut în anexa la Regulamentul (UE) 2020/2093 al Consiliului ([1]) [CFM].

▼B

Articolul 26

Disciplina financiară

▼M4

(1) Pentru a se asigura respectarea plafoanelor anuale menţionate la articolul 16 pentru finanţarea cheltuielilor legate de piaţă și a plăţilor directe, se stabilește o rată de ajustare a plăţilor directe (denumită în continuare „rata de ajustare”) atunci când previziunile privind finanţarea măsurilor finanţate în cadrul subplafonului în cauză pentru un anumit exerciţiu financiar arată că plafoanele anuale aplicabile vor fi depășite.

▼M3

_____

(3) Până la data de 30 iunie a anului calendaristic cu privire la care se aplică rata de ajustare, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc rata de ajustare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menţionată la articolul 116 alineatul (2).

(4) Până la data de 1 decembrie a anului calendaristic cu privire la care se aplică rata de ajustare, Comisia poate, pe baza unor informaţii noi, să adopte acte de punere în aplicare care adaptează rata de ajustare stabilită în conformitate cu alineatul (3). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menţionată la articolul 116 alineatul (2).

▼B

(5) Prin derogare de la articolul 169 alineatul (3) al patrulea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, statele membre rambursează creditele reportate în conformitate cu articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 beneficiarilor finali care, în cursul exerciţiului financiar pentru care sunt reportate creditele, fac obiectul ratei de ajustare.

([1]) Regulamentul (UE) 2020/2093 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027 (JO L 433, 22.12.2020, p. 11).

▼B

Rambursarea menţionată la primul paragraf se aplică numai beneficiarilor finali din statele membre care au făcut obiectul disciplinei financiare în cursul exerciţiului financiar precedent.

(6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește termenii și condiţiile aplicabile creditelor reportate în conformitate cu articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, în vederea finanţării cheltuielilor menţionate la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menţionată la articolul 116 alineatul (2).

(7) La aplicarea prezentului articol, cuantumul pentru rezerva pentru situaţiile de criză din sectorul agricol menţionată la articolul 25 este luat în calcul în vederea stabilirii ratei de ajustare. Sumele care nu sunt puse la dispoziţie pentru măsurile de criză până la finalul exerciţiului financiar sunt plătite în conformitate cu alineatul (5) din prezentul articol.

Articolul 27

Procedura de disciplină bugetară

(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, simultan cu proiectul de buget pentru exerciţiul financiar N, previziunile pentru exerciţiile financiare N - 1, N și N + 1.

(2) În cazul în care, la întocmirea proiectului de buget pentru exerciţiul financiar N, se pare că există riscul ca suma menţionată la articolul 16 pentru exerciţiul financiar N să fie depășită, Comisia propune Parlamentului European și Consiliului sau Consiliului măsurile necesare pentru a se asigura respectarea cuantumului respectiv.

(3) În orice moment, în cazul în care consideră că există riscul ca suma menţionată la articolul 16 să fie depășită și că nu poate lua măsuri adecvate pentru a remedia situaţia prin competenţele sale, Comisia propune alte măsuri în vederea asigurării respectării cuantumului respectiv. În cazul în care temeiul juridic al măsurii relevante este articolul 43 alineatul (3) din TFUE, măsura respectivă se adoptă de către Consiliu, iar în cazul în care temeiul juridic al măsurii relevante este articolul 43 alineatul (2) din TFUE măsura respectivă se adoptă de către Parlamentul European și Consiliu.

(4) În cazul în care, la sfârșitul exerciţiului financiar N, cererile de rambursare din partea statelor membre depășesc sau este probabil că vor depăși cuantumul menţionat la articolul 16, Comisia:

(a) evaluează pro rata și în limita bugetului disponibil cererile prezentate de statele membre și adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește provizoriu cuantumul plăţilor pentru luna în cauză;

(b) stabilește, pentru toate statele membre, cel târziu la data de 28 februarie a exerciţiului financiar N + 1, situaţia acestora în ceea ce privește finanţarea din partea Uniunii pentru exerciţiul financiar N;

▼B

(c) adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește cuantumul total al finanțării din partea Uniunii defalcat pe fiecare stat membru, pe baza unei rate unice de finanțare din partea Uniunii, în limita bugetului care a fost disponibil pentru plăţile lunare;

(d) efectuează eventualele compensări reportate datorate statelor membre, cel târziu până la data efectuării plăţilor lunare pentru luna martie a exerciţiului financiar N + 1.

Actele de punere în aplicare prevăzute la primul paragraf literele (a) și (c) se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menţionată la articolul 116 alineatul (2).

Articolul 28

Sistemul de avertizare timpurie și de monitorizare

Pentru a se asigura că plafonul bugetar menţionat la articolul 16 nu este depășit, Comisia aplică un sistem de avertizare timpurie și de monitorizare lunar în ceea ce privește cheltuielile FEGA.

În acest scop, Comisia determină la începutul fiecărui exerciţiu financiar profilul lunar al cheltuielilor bazat, după caz, pe o medie a cheltuielilor lunare în timpul ultimilor trei ani.

Comisia prezintă periodic Parlamentului European și Consiliului un raport care examinează evoluţia cheltuielilor efectuate în raport cu profilurile și care conţine o evaluare a punerii în aplicare previzibile pentru exerciţiul financiar în curs.

Articolul 29

Cursurile de schimb de referinţă

(1) Atunci când adoptă proiectul de buget sau o scrisoare rectificativă la proiectul de buget care privește cheltuielile agricole, Comisia utilizează, pentru estimările bugetare FEGA, media cursului de schimb euro/dolar SUA înregistrat pe piaţă în cursul ultimului trimestru încheiat cu cel puţin 20 de zile înaintea adoptării de către Comisie a documentului bugetar.

(2) Atunci când adoptă proiectul de buget rectificativ și suplimentar sau o scrisoare rectificativă la acesta, în măsura în care documentele respective vizează creditele aferente măsurilor menţionate la articolul 4 alineatul (1) litera (a), Comisia utilizează:

(a) media cursului de schimb euro/dolar SUA înregistrat efectiv pe piaţă de la data de 1 august a exerciţiului financiar precedent până la sfârșitul ultimului trimestru încheiat cu cel puţin 20 de zile înainte de adoptarea de către Comisie a documentului bugetar și cel târziu până la data de 31 iulie a exerciţiului financiar în curs; și

(b) media cursului de schimb înregistrat efectiv în cursul ultimului trimestru încheiat cu cel puţin 20 de zile înainte de adoptarea de către Comisie a documentului bugetar, ca estimare pentru restul exerciţiului financiar.

▼B

CAPITOLUL II

FEADR

Secţiunea 1

Dispoziţii generale privind FEADR

Articolul 30

Excluderea dublei finanţări

Cheltuielile finanţate din FEADR nu fac obiectul niciunui alt tip de finanţare din cadrul bugetului Uniunii.

Articolul 31

Dispoziţii care se aplică tuturor plăţilor

(1) În conformitate cu articolul 77 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, plăţile efectuate de către Comisie ale contribuţiei FEADR menţionate la articolul 5 din prezentul regulament nu depășesc angajamentele bugetare.

Plăţile respective se repartizează primului angajament bugetar deschis.

(2) Se aplică articolul 84 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Secţiunea 2

Finanţarea programelor de dezvoltare rurală

Articolul 32

Contribuţiile financiare din FEADR

Contribuţia financiară din FEADR la cheltuielile din cadrul programelor de dezvoltare rurală se stabilește pentru fiecare program, cu respectarea plafoanelor stabilite de dreptul Uniunii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală din FEADR.

▼M5

Articolul 33

Angajamente bugetare

În ceea ce privește angajamentele bugetare ale Uniunii pentru programele de dezvoltare rurală, se aplică articolul 76 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, coroborat, după caz, cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/2220 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

([1]) Regulamentul (UE) 2020/2220 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 decembrie 2020 de stabilire a anumitor dispoziţii tranzitorii privind sprijinul acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) în anii 2021 și 2022 și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013, (UE) nr. 1306/2013 și (UE) nr. 1307/2013 în ceea ce privește resursele și aplicarea regulamentelor respective în anii 2021 și 2022 și a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește resursele și repartizarea unui astfel de sprijin pentru anii 2021 și 2022 (JO L 437, 28.12.2020, p. 1).

▼B

Secţiunea 3

Contribuţia financiară la programele de dezvoltare rurală

Articolul 34

Dispoziţii aplicabile plăţilor pentru programele de dezvoltare rurală

(1) Creditele necesare pentru finanţarea cheltuielilor menţionate la articolul 5 sunt puse la dispoziţia statelor membre sub forma prefinanţării, a plăţilor intermediare și a plăţii unui sold, conform descrierii din prezenta secţiune.

(2) Totalul combinat al prefinanţării și al plăţilor intermediare nu depășește 95 % din contribuţia FEADR pentru fiecare program de dezvoltare rurală.

Când se atinge plafonul de 95 %, statele membre continuă să transmită Comisiei cereri de plată.

Articolul 35

Norme privind prefinanţarea

(1) În urma deciziei sale de aprobare a programului de dezvoltare rurală, Comisia plătește statului membru un cuantum iniţial de prefinanţare pentru întreaga perioadă de programare. Acest cuantum iniţial de prefinanţare este plătit în tranșe, după cum urmează:

(a) în 2014: 1 % din cuantumul sprijinului din FEADR pentru întreaga perioadă de programare, pentru program, și 1,5 % din cuantumul sprijinului din FEADR pentru întreaga perioadă de programare, pentru program, atunci când un stat membru a primit asistenţă financiară începând din 2010, fie în conformitate cu articolele 122 și 143 din TFUE, fie din Fondul european de stabilitate financiară (FESF), ori primește asistenţă financiară la 31 decembrie 2013 în conformitate cu articolele 136 și 143 din TFUE;

(b) în 2015: 1 % din cuantumul sprijinului din FEADR pentru întreaga perioadă de programare, pentru program, și 1,5 % din cuantumul sprijinului din FEADR pentru întreaga perioadă de programare, pentru program, atunci când un stat membru a primit asistenţă financiară începând din 2010, în conformitate cu articolele 122 și 143 din TFUE, sau din FESF, ori primește asistenţă financiară la 31 decembrie 2014 în conformitate cu articolele 136 și 143 din TFUE;

(c) în 2016: 1 % din cuantumul sprijinului din FEADR pentru întreaga perioadă de programare, pentru program.

În cazul în care un program de dezvoltare rurală este adoptat în 2015 sau ulterior, primele tranșe se plătesc în anul adoptării.

(2) Suma totală plătită ca prefinanţare se rambursează Comisiei în cazul în care, în 24 de luni de la data la care Comisia plătește prima tranșă a sumei de prefinanţare, nu sunt efectuate cheltuieli sau nu este trimisă nicio declaraţie de cheltuieli pentru programul de dezvoltare rurală.

▼B

(3) Dobânda generată de prefinanţare se alocă programului de dezvoltare rurală în cauză și se deduce din suma cheltuielilor publice indicată în declaraţia de cheltuieli finală.

(4) Suma totală acordată ca prefinanţare este validată în conformitate cu procedura menţionată la articolul 51 din prezentul regulament înaintea încheierii programului de dezvoltare rurală.

▼M5

(5) În cazul programelor prelungite în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul (UE) 2020/2220, nu se acordă nicio prefinanţare pentru alocarea aferentă anilor 2021 și 2022 sau pentru resursele suplimentare menţionate la articolul 58a alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

▼B

Articolul 36

Plăţi intermediare

(1) Pentru fiecare program de dezvoltare rurală se efectuează plăţi intermediare. Acestea se calculează prin aplicarea ratei de cofinanţare pentru fiecare măsură la cheltuielile publice efectuate care ţin de aceasta, astfel cum se menţionează la articolul 59 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

(2) În funcţie de disponibilitatea resurselor, Comisia efectuează plăţi intermediare cu scopul de a rambursa cheltuielile efectuate de agenţiile de plăţi acreditate pentru punerea în aplicare a programelor, luând în considerare reducerile sau suspendările aplicate în temeiul articolului 41.

(3) Fiecare plată intermediară se efectuează de către Comisie sub rezerva îndeplinirii următoarelor cerinţe:

(a) transmiterea către Comisie a unei declaraţii de cheltuieli semnată de agenţia de plăţi acreditată, în conformitate cu articolul 102 alineatul (1) litera (c);

(b) respectarea contribuţiei totale a FEADR la fiecare măsură pe toată durata acoperită de programul respectiv;

(c) transmiterea către Comisie a ultimului raport intermediar anual privind punerea în aplicare a programului de dezvoltare rurală.

▼M5

Litera (b) de la primul paragraf se aplică, *mutatis mutandis*, resurselor suplimentare menţionate la articolul 58a din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

▼B

(4) Dacă vreuna dintre cerinţele prevăzute la alineatul (3) nu este îndeplinită, Comisia informează imediat agenţia de plăţi acreditată sau organismul coordonator, în cazul în care acesta a fost desemnat. Dacă vreuna dintre cerinţele stabilite la alineatul (3) litera (a) sau litera (c) nu este îndeplinită, declaraţia de cheltuieli nu este admisibilă.

(5) Fără a aduce atingere aplicării articolelor 51 și 52, Comisia efectuează plăţi intermediare în termen de 45 de zile de la data înregistrării unei declaraţii de cheltuieli care îndeplinește cerinţele prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol.

(6) Agenţiile de plăţi acreditate întocmesc și transmit Comisiei fie direct, fie prin intermediul organismului de coordonare, dacă un astfel de organism a fost desemnat, declaraţii intermediare de cheltuieli aferente programelor de dezvoltare rurală, în perioadele stabilite de Comisie.

▼B

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește perioadele în care agenţiile de plăţi acreditate transmit respectivele declaraţii intermediare de cheltuieli. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3),

Declaraţiile de cheltuieli cuprind cheltuielile efectuate de agenţiile de plăţi în fiecare dintre perioadele în cauză. Totuși, în cazurile în care cheltuielile menţionate la articolul 65 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 nu pot fi declarate Comisiei în perioada respectivă din cauză că o propunere de modificare a programului este în curs de aprobare de către Comisie, cheltuielile respective pot fi declarate în perioadele următoare.

Declaraţiile intermediare de cheltuieli aferente cheltuielilor efectuate începând cu data de 16 octombrie sunt înscrise în bugetul anului următor.

(7) Se aplică articolul 83 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

Articolul 37

Plata soldului și închiderea programului

▼M5

(1) După primirea ultimului raport intermediar anual privind punerea în aplicare a unui program de dezvoltare rurală, Comisia efectuează plata soldului, în funcţie de disponibilitatea resurselor, pe baza planului de finanţare în vigoare, a conturilor anuale pentru ultimul an de execuţie a programului de dezvoltare rurală în cauză și a deciziei de verificare și închidere aferente. Conturile respective se prezintă Comisiei în termen de șase luni de la data finală de eligibilitate a cheltuielilor menţionată la articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, coroborat, după caz, cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/2220 și acoperă cheltuielile efectuate de agenţia de plăţi până la ultima dată de eligibilitate a cheltuielilor.

▼B

(2) Plata soldului se face în termen de cel mult șase luni de la data la care Comisia consideră că informaţiile și documentele menţionate la alineatul (1) din prezentul articol pot fi primite, iar ultimul cont anual a fost verificat și închis. Sumele care mai sunt angajate după data plăţii soldului se dezangajează de către Comisie în termen de șase luni, fără a aduce atingere articolului 38 alineatul (5).

(3) Dacă până la termenul limită stabilit la alineatul (1) nu au fost trimise către Comisie ultimul raport intermediar anual și documentele necesare pentru verificarea și închiderea conturilor aferente ultimului an de execuţie al programului, soldul se dezangajează automat în conformitate cu articolul 38.

Articolul 38

Dezangajarea automată în cazul programelor de dezvoltare rurală

(1) Comisia dezangajează automat orice parte a unui angajament bugetar pentru un program de dezvoltare rurală care nu a fost folosită în scopul prefinanţării sau al plăţilor intermediare sau pentru care nu i-a fost prezentată nicio declaraţie de cheltuieli care să îndeplinească cerinţele stabilite la articolul 36 alineatul (3) în privinţa cheltuielilor efectuate până la data de 31 decembrie a celui de al treilea an care urmează celui în care s-a făcut angajamentul.

▼M5

(2) Se dezangajează automat orice parte a angajamentelor bugetare rămasă deschisă la ultima dată de eligibilitate a cheltuielilor menţionată la articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, coroborat, după caz, cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/2220, pentru care nu a fost făcută o declaraţie de cheltuieli în termen de șase luni de la data respectivă.

▼M3

(3) În cazul unei proceduri judiciare sau al unei căi de atac administrative cu efect de suspendare, perioada de dezangajare automată menţionată la alineatul (1) sau la alineatul (2) se întrerupe pentru cuantumul aferent operaţiunilor respective pe durata procedurilor judiciare sau a căii de atac administrative, cu condiţia ca, până la data de 31 ianuarie a anului N + 4, Comisia să primească o notificare motivată de la statul membru respectiv.

▼B

(4) Nu se iau în considerare la calcularea dezangajării automate cele ce urmează:

(a) partea angajamentelor bugetare care a făcut obiectul unei declaraţii de cheltuieli, dar a cărei rambursare a fost redusă sau suspendată de către Comisie la data de 31 decembrie a anului N + 3;

(b) partea angajamentelor bugetare pe care o agenţie de plăţi nu a putut să o deconteze din motive de forţă majoră care afectează grav punerea în aplicare a programului de dezvoltare rurală. Autorităţile naţionale care invocă forţa majoră trebuie să demonstreze consecinţele directe asupra punerii în aplicare a întregului program sau a unei părţi a acestuia.

Până la 31 ianuarie, statul membru trimite Comisiei informaţii privind excepţiile menţionate la primul paragraf, pentru cuantumul care trebuia declarat până la sfârșitul anului precedent.

(5) Comisia informează statele membre, în timp util, dacă există riscul dezangajării automate. Comisia informează statele membre cu privire la suma în cauză, astfel cum reiese din informaţiile pe care le deţine. Statele membre dispun de două luni de la data primirii acestor informaţii pentru a-și exprima acordul în privinţa sumei respective sau pentru a prezenta observaţii. Comisia efectuează dezangajarea automată în maximum nouă luni de la ultimul termen care reiese din aplicarea alineatelor (1) - (3).

(6) În cazul dezangajării automate, contribuţia din FEADR la programul de dezvoltare rurală în cauză se reduce, pentru anul respectiv, cu suma dezangajată automat. Statul membru întocmește un plan de finanţare revizuit, repartizând reducerea ajutorului între măsuri, în vederea aprobării de către Comisie. În caz contrar, Comisia reduce pro rata sumele alocate fiecărei măsuri.

▼B

CAPITOLUL III

Dispoziţii comune

Articolul 39

Exerciţiul financiar agricol

Fără a aduce atingere dispoziţiilor speciale privind declaraţiile de cheltuieli și venituri legate de intervenţia publică stabilită de Comisie în temeiul articolului 46 alineatul (6), exerciţiul financiar agricol cuprinde toate cheltuielile efectuate și toate veniturile primite și înregistrate în contabilitatea bugetului Fondurilor de agenţiile de plăţi pentru exerciţiul financiar „N” care începe la data de 16 octombrie a anului „N-1” și se încheie la data de 15 octombrie a anului „N”.

Articolul 40

Respectarea termenelor de plată

În cazul în care dreptul Uniunii stabilește termene de plată, orice plată efectuată de agenţiile de plăţi către beneficiari înaintea primei date de plată posibile și după ultima dată de plată posibilă este neeligibilă pentru finanţare din partea Uniunii, cu excepţia cazurilor, condiţiilor și limitelor care urmează a fi stabilite ţinând cont de principiul proporţionalităţii.

Pentru a face eligibile pentru finanţare din partea Uniunii cheltuielile efectuate înaintea primei date de plată posibile sau după ultima dată de plată posibilă, cu limitarea impactului financiar, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 prin care derogă de la norma prevăzută la primul paragraf.

Articolul 41

Reducerea și suspendarea plăţilor lunare și intermediare

(1) În cazul în care declaraţiile de cheltuieli sau informaţiile menţionate la articolul 102 permit Comisiei să constate că cheltuielile au fost efectuate de organisme care nu sunt agenţii de plăţi acreditate, că nu au fost respectate perioadele de plată sau plafoanele financiare stabilite de dreptul Uniunii sau că cheltuielile nu au fost efectuate în conformitate cu normele Uniunii, Comisia poate reduce sau suspenda plăţile lunare sau intermediare către statele membre în cauză în cadrul actelor de punere în aplicare privind plăţile lunare menţionate la articolul 18 alineatul (3) sau în cadrul plăţilor intermediare menţionate la articolul 36, după ce oferă statelor membre oportunitatea de a prezenta observaţii.

În cazul în care declaraţiile de cheltuieli sau informaţiile menţionate la articolul 102 nu îi permit Comisiei să constate că cheltuielile au fost efectuate în conformitate cu normele Uniunii, Comisia solicită statului membru în cauză să furnizeze informaţii suplimentare și să prezinte observaţii într-o perioadă care nu poate fi mai mică de 30 de zile. Dacă statul membru nu răspunde solicitării Comisiei în perioada stabilită sau dacă răspunsul este considerat nesatisfăcător sau demonstrează că cheltuielile nu au fost efectuate în conformitate cu normele

▼B

Uniunii, Comisia poate reduce sau suspenda plăţile lunare sau intermediare către statul membru în cauză. Astfel de reduceri sau suspendări se adoptă sub forma de acte de punere în aplicare privind plăţile lunare menţionate la articolul 18 alineatul (3) sau în cadrul plăţilor intermediare menţionate la articolul 36.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se reduce sau se suspendă plăţile lunare sau intermediare către un stat membru dacă unul sau mai multe dintre elementele esenţiale ale sistemului naţional de control în cauză nu există sau nu prezintă eficienţă din cauza gravităţii sau persistenţei deficienţelor constatate, sau în sistemul pentru recuperarea plăţilor neconforme există deficienţe grave similare, și dacă este îndeplinită una dintre condiţiile următoare:

(a) deficienţele menţionate la primul paragraf au caracter continuu și au stat la baza a cel puţin două acte de punere în aplicare în temeiul articolului 52, privind excluderea de la finanţarea din partea Uniunii a unor cheltuieli prezentate de statul membru în cauză; sau

(b) Comisia concluzionează că statul membru în cauză nu este în măsură să pună în aplicare măsurile de remediere necesare în viitorul apropiat, în conformitate cu un plan de acţiune care să conţină indicatori clari de progres și care urmează a fi stabilit cu consultarea Comisiei.

Reducerea sau suspendarea se aplică cheltuielilor relevante efectuate de agenţia de plăţi în cadrul căreia există deficienţe, pentru o perioadă care urmează a fi stabilită prin actele de punere în aplicare menţionate la prezentul alineat și care nu poate depăși douăsprezece luni. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru prelungirea perioadei respective cu perioade ulterioare de maximum douăsprezece luni în total, dacă sunt îndeplinite în continuare condiţiile pentru reducere sau suspendare. Reducerea sau suspendarea nu continuă dacă nu mai sunt îndeplinite condiţiile respective.

Actele de punere în aplicare prevăzute la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menţionată la articolul 116 alineatul (2).

Înainte de a adopta actele de punere în aplicare menţionate la prezentul alineat, Comisia informează statul membru în cauză în legătură cu intenţia sa și solicită o reacţie din partea acestuia într-un termen minim de 30 de zile.

Actele de punere în aplicare prin care se stabilesc plăţile lunare menţionate la articolul 18 alineatul (3) sau la plăţile intermediare menţionate la articolul 36 ţin cont de actele de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentului alineat.

(3) Reducerile și suspendările în temeiul prezentului articol se aplică în conformitate cu principiul proporţionalităţii și nu aduc atingere aplicării articolelor 51 și 52.

(4) Reducerile și suspendările în temeiul prezentului articol nu aduc atingere articolelor 19, 22 și 23 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

▼B

Suspendările menționate la articolele 19 și 22 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 se aplică urmând procedura stabilită la alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 42

Suspendarea plăților în cazul transmiterii întârziate

În cazul în care legislația sectorială agricolă a Uniunii impune statelor membre să transmită, într-un anumit interval de timp, informații privind numărul controalelor efectuate în temeiul articolului 59 și rezultatul acestora și în cazul în care statele membre depășesc intervalul respectiv, Comisia poate suspenda plățile lunare menționate la articolul 18 sau plățile intermediare menționate la articolul 36, cu condiția ca Comisia să fi pus la dispoziția statelor membre toate informațiile, formularele și explicațiile necesare pentru stabilirea datelor statistice, în timp util, înainte de începerea perioadei de referință. Cuantumul care urmează să fie suspendat nu depășește 1,5 % din cheltuielile în legătură cu care nu au fost trimise la timp informațiile statistice relevante. În aplicarea suspendării, Comisia acționează în conformitate cu principiul proporționalității, ținând seama de durata întârzierii. În special, se are în vedere dacă întârzierea transmiterii informațiilor periclitează mecanismul anual de descărcare de gestiune. Înaintea suspendării plăților lunare, Comisia notifică în scris statul membru în cauză. Comisia rambursează cuantumurile suspendate atunci când primește informațiile statistice de la statele membre în cauză, cu condiția ca data primirii informațiilor transmise să nu fie ulterioară datei de 31 ianuarie a anului următor.

Articolul 43

Alocarea veniturilor

(1) Următoarele se consideră „venituri alocate” în înțelesul articolului 21 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012:

▼M3

(a) sumele care, în temeiul articolelor 40, 52 și 54 și, în ceea ce privește cheltuielile în cadrul FEGA, al articolului 41 alineatul (2) și al articolului 51, trebuie plătite bugetului Uniunii, inclusiv dobânzile aferente acestora;

▼B

(b) sumele colectate sau recuperate în temeiul părții II titlul I capitolul III secțiunea III din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007;

(c) sumele colectate ca urmare a sancțiunilor în conformitate cu normele specifice stabilite de legislația agricolă sectorială aUniunii, cu excepția cazului în care legislația respectivă prevede în mod explicit că sumele respective pot fi reținute de statele membre;

(d) sumele corespunzătoare sancțiunilor aplicate în conformitate cu normele privind ecocondiționalitatea prevăzute în titlul VI capitolul II în ceea ce privește cheltuielile din cadrul FEGA;

(e) orice cauțiune, depozit sau garanție care se furnizează în temeiul dreptului Uniunii adoptate în cadrul PAC, cu excepția dezvoltării rurale, și care se confiscă. Cu toate acestea, statele membre rețin garanțiile confiscate care au fost depuse în contextul eliberării licențelor de export sau import sau în cadrul unei proceduri de achiziții cu unicul scop de a se asigura depunerea de către ofertanți a unor oferte veritabile.

▼B

(2) Sumele menţionate la alineatul (1) se plătesc la bugetul Uniunii și, în caz de reutilizare, se utilizează exclusiv pentru finanţarea cheltuielilor FEGA sau FEADR.

(3) Prezentul regulament se aplică, *mutatis mutandis*, veniturilor alocate menţionate la alineatul (1).

(4) În ceea ce privește FEGA, articolele 170 și 171 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 se aplică *mutatis mutandis* contabilizării veniturilor alocate menţionate de prezentul regulament.

Articolul 44

Păstrarea unor contabilităţi separate

Fiecare agenţie de plăţi păstrează contabilităţi separate pentru creditele intrate în bugetul Uniunii pentru Fonduri.

Articolul 45

Măsuri privind informarea

(1) Furnizarea de informaţii finanţată în temeiul articolului 6 litera (e) are mai ales scopul de a contribui la explicarea, punerea în aplicare și dezvoltarea PAC și de a sensibiliza publicul în legătură cu conţinutul și obiectivele acesteia, de a reda consumatorilor încrederea, în urma crizelor, prin campanii de informare, de a informa fermierii și alte părţi interesate și care își desfășoară activitatea în zonele rurale și de a promova modelul european de agricultură, precum și de a ajuta cetăţenii să îl înţeleagă.

Sunt furnizate informaţii coerente, obiective și cuprinzătoare atât în interiorul Uniunii, cât și în afara ei, pentru a oferi o imagine de ansamblu exactă asupra PAC.

(2) Măsurile menţionate la alineatul (1) pot fi:

(a) programe anuale de lucru sau alte măsuri specifice prezentate de părţi terţe;

(b) activităţi puse în aplicare la iniţiativa Comisiei.

Măsurile impuse de lege sau măsurile care primesc deja finanţare în temeiul unei alte acţiuni a Uniunii sunt excluse.

În vederea punerii în aplicare a activităţilor menţionate la litera (b), Comisia poate fi asistată de experţi externi.

Măsurile menţionate la primul paragraf contribuie, de asemenea, la asigurarea comunicării instituţionale a priorităţilor politice ale Uniunii, în măsura în care aceste priorităţi sunt legate de obiectivele generale ale prezentului regulament.

▼B

(3) Până la data de 31 octombrie a fiecărui an, Comisia publică o cerere de propuneri, cu respectarea condiţiilor prevăzute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(4) Măsurile preconizate și întreprinse în temeiul prezentului articol sunt notificate comitetului menţionat la articolul 116 alineatul (1).

(5) La fiecare doi ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea prezentului articol.

Articolul 46

Competenţele Comisiei

(1) Pentru a ţine seama de veniturile colectate de agenţiile de plăţi în contul bugetului Uniunii, atunci când efectuează plăţi pe baza declaraţiilor de cheltuieli prezentate de statele membre, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește condiţiile în care trebuie compensate anumite tipuri de cheltuieli și venituri în cadrul Fondurilor.

(2) Pentru a permite distribuirea echitabilă între statele membre a creditelor disponibile, dacă bugetul Uniunii nu a fost adoptat până la începutul exerciţiului financiar sau dacă suma totală a angajamentelor programate depășește pragul stabilit la articolul 170 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 din prezentul regulament privind dispoziţiile referitoare la metoda aplicabilă angajamentelor și plăţii cuantumurilor.

(3) În vederea verificării coerenţei datelor notificate de statele membre în legătură cu cheltuielile sau a altor informaţii prevăzute de prezentul regulament, Comisia este împuternicită, în cazul neîndeplinirii obligaţiei de notificare a Comisiei în temeiul articolului 102, să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 cu privire la amânarea plăţilor lunare efectuate de Comisie către statele membre, menţionate la articolul 42, în ceea ce privește cheltuielile în cadrul FEGA și care stabilesc condiţiile în care Comisia va reduce sau suspenda plăţile intermediare către statele membre în cadrul FEADR menţionate la articolul respectiv.

(4) În aplicarea articolului 42, pentru a se asigura respectarea principiului proporţionalităţii, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, referitor la norme privind:

(a) lista măsurilor care intră sub incidenţa articolului 42;

(b) rata de suspendare a plăţilor menţionate la articolul respectiv.

(5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește detalii suplimentare privind obligaţia prevăzută la articolul 44, precum și condiţiile specifice care se aplică informaţiilor care trebuie înregistrate în contabilităţile ţinute de agenţiile de plăţi. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

▼B

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind:

(a) finanţarea și contabilizarea măsurilor de intervenţie sub forma depozitării publice, precum și în ceea ce privește alte cheltuieli finanţate din Fonduri;

(b) termenii și condiţiile de aplicare a procedurii de dezangajare automată;

(c) procedura și alte modalităţi practice privind funcţionarea corespunzătoare a mecanismului prevăzut la articolul 42.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

CAPITOLUL IV

Verificarea și închiderea conturilor

Secţiunea I

Dispoziţii generale

Articolul 47

Controale la faţa locului desfășurate de Comisie

(1) Fără a aduce atingere controalelor efectuate de statele membre în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative naţionale sau al dispoziţiilor articolului 287 din TFUE sau oricărui alt control organizat în temeiul articolului 322 din TFUE sau în temeiul Regulamentului (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ([1]), Comisia poate organiza controale la faţa locului în statele membre, pentru a verifica în special:

(a) conformitatea practicilor administrative cu normele Uniunii;

(b) existenţa documentelor justificative necesare și corelarea lor cu operaţiunile finanţate din FEGA sau din FEADR;

(c) condiţiile în care au fost efectuate și controlate operaţiunile finanţate din FEGA sau FEADR.

(d) dacă o agenţie de plăţi respectă criteriile de acreditare prevăzute la articolul 7 alineatul (2) și dacă statul membru aplică în mod corect dispoziţiile articolului 7 alineatul (5).

Persoanele autorizate de Comisie să efectueze controale la faţa locului în numele Comisiei, sau reprezentanţii Comisiei care acţionează în cadrul competenţelor care le-au fost atribuite au acces la registre și la toate celelalte documente, inclusiv la documentele și metadatele întocmite sau primite și înregistrate pe suport electronic, referitoare la cheltuielile finanţate de FEGA sau FEADR.

([1]) Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecţiile la faţa locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităţilor Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

▼B

Competenţele de a efectua controale la faţa locului nu aduc atingere aplicării dispoziţiilor naţionale care rezervă anumite acte pentru agenţii desemnaţi în mod special prin dreptul intern. Fără a aduce atingere dispoziţiilor specifice din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului [1] și Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, persoanele autorizate de Comisie să acţioneze în numele Comisiei nu iau parte, inter alia, la vizitele la domiciliu și nici la chestionarea formală a persoanelor pe baza dreptului statului membru în cauză. Totuși, persoanele respective au acces la informaţiile obţinute în acest mod.

(2) Comisia notifică cu suficient timp înainte un control la faţa locului statului membru în cauză sau statului membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare controlul, ţinând seama, în organizarea controalelor, de sarcina administrativă asupra agenţiilor de plăţi. La aceste controale pot participa agenţi ai statului membru în cauză.

La cererea Comisiei și cu acordul statului membru, organismele competente ale statului membru respectiv întreprind controale sau anchete suplimentare privind operaţiunile cuprinse în domeniul de aplicare al prezentului regulament. La aceste controale pot participa agenţi ai Comisiei sau persoane autorizate de Comisie să acţioneze în numele Comisiei.

În scopul eficientizării controalelor, cu acordul statelor membre în cauză, Comisia poate solicita ajutorul autorităţilor statelor membre respective pentru efectuarea anumitor controale sau anchete.

Articolul 48

Accesul la informaţii

(1) Statele membre pun la dispoziţia Comisiei toate informaţiile necesare pentru buna funcţionare a Fondurilor și iau toate măsurile corespunzătoare pentru a facilita controalele pe care Comisia le consideră adecvate în ceea ce privește gestionarea finanţării din partea Uniunii, inclusiv controalele la faţa locului.

(2) Statele membre comunică Comisiei, la cererea acesteia, legile, reglementările și dispoziţiile administrative pe care le-au adoptat în vederea punerii în aplicare a actelor juridice ale Uniunii referitoare la PAC, în cazul în care actele respective au un impact financiar asupra FEGA sau FEADR.

(3) Statele membre pun la dispoziţia Comisiei informaţiile referitoare la neregulile și cazurile de presupusă fraudă constatate, precum și informaţiile referitoare la măsurile luate în temeiul secţiunii III din prezentul capitol în vederea recuperării plăţilor necuvenite legate de neregulile și fraudele respective.

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigaţiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

▼B

Articolul 49

Accesul la documente

Agenţiile de plăţi acreditate păstrează documentele justificative referitoare la plăţile efectuate și documentele referitoare la desfășurarea controalelor administrative și fizice impuse de dreptul Uniunii și pun documentaţia și informaţiile la dispoziţia Comisiei. Documentele justificative respective pot fi păstrate în format electronic în condiţiile prevăzute de Comisie pe baza articolului 50 alineatul (2).

În cazul în care documentele respective sunt păstrate de o autoritate care este delegată să acţioneze de către o agenţie de plăţi și care este responsabilă cu autorizarea cheltuielilor, autoritatea respectivă trimite agenţiei de plăţi acreditate rapoarte privind numărul controalelor efectuate, conţinutul lor și măsurile luate ca urmare a rezultatelor controalelor.

Articolul 50

Competenţele Comisiei

(1) În scopul de a garanta o aplicare corectă și eficientă a dispoziţiilor referitoare la controalele la faţa locului și la accesul la documente și la informaţii prevăzute în prezentul capitol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în vederea completării obligaţiilor specifice pe care trebuie să le îndeplinească statele membre în temeiul prezentului capitol.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind:

(a) procedurile legate de obligaţiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească statele membre în legătură cu controalele prevăzute în prezentul capitol;

(b) procedurile legate de obligaţiile de cooperare pe care trebuie să le îndeplinească statele membre în scopul aplicării articolelor 47 și 48;

(c) procedurile și alte modalităţi practice referitoare la îndeplinirea obligaţiei de raportare menţionate la articolul 48 alineatul (3);

(d) condiţiile în care sunt păstrate documentele justificative menţionate la articolul 49, inclusiv forma lor și perioada de păstrare.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Secţiunea II

Verificarea și închiderea

Articolul 51

Verificarea și închiderea conturilor

Până la data de 31 mai a anului următor exerciţiului bugetar în cauză și pe baza informaţiilor transmise în conformitate cu articolul 102 alineatul (1) litera (c), Comisia adoptă acte de punere în aplicare care conţin

▼B

deciziile sale în ceea ce privește verificarea și închiderea conturilor agenţiilor de plăţi acreditate. Actele de punere în aplicare respective vizează exhaustivitatea, exactitatea și veridicitatea conturilor anuale prezentate și nu aduc atingere conţinutului deciziilor adoptate ulterior în temeiul articolului 52.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menţionată la articolul 116 alineatul (2).

Articolul 52

Verificarea conformităţii

(1) Atunci când constată că cheltuielile care intră sub incidenţa articolului 4 alineatul (1) și a articolului 5 nu au fost efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii și, în cazul FEADR, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu cel naţional aplicabile, menţionate la articolul 85 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește cuantumurile care se exclud de la finanţarea din partea Uniunii. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menţionată la articolul 116 alineatul (2).

(2) Comisia evaluează cuantumurile care se exclud pe baza gravităţii neconformităţii constatate. Comisia ţine cont de natura încălcării, precum și de prejudiciul financiar cauzat Uniunii. Excluderea de către Comisie are la bază identificarea sumelor cheltuite în mod necuvenit și, atunci când identificarea acestora presupune eforturi neproporţionale, Comisia poate aplica corecţii extrapolate sau forfetare. Corecţiile forfetare se aplică numai în situaţiile în care, din cauza naturii situaţiei sau pentru că statul membru nu a pus la dispoziţia Comisiei informaţiile necesare, ar fi necesare eforturi neproporţionale pentru identificarea prejudiciului financiar cauzat Uniunii.

(3) Înaintea adoptării oricărei decizii de refuzare a finanţării, constatările în urma inspecţiei Comisiei și răspunsurile statului membru sunt notificate în scris, apoi cele două părţi încearcă să ajungă la un acord asupra acţiunilor care urmează să fie întreprinse. În această etapă a procedurii, statelor membre li se oferă posibilitatea de a demonstra faptul că nivelul real al neconformităţii este mai mic decât cel din evaluarea Comisiei.

În cazul în care nu se ajunge la un acord, statul membru poate solicita deschiderea unei proceduri în vederea reconcilierii poziţiilor părţilor în termen de patru luni. Comisiei îi este prezentat un raport privind rezultatul procedurii. Comisia ţine seama de recomandările din raport înainte de a decide cu privire la un eventual refuz de finanţare și oferă justificări dacă decide să nu urmeze recomandările respective.

(4) Finanţarea nu poate fi refuzată pentru:

(a) cheltuielile menţionate la articolul 4 alineatul (1) efectuate cu mai mult de 24 de luni înainte ca Comisia să notifice în scris statului membru constatările inspecţiei;

▼B

(b) cheltuielile aferente măsurilor multianuale care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) sau a programelor indicate la articolul 5, în cazul în care ultima obligație impusă beneficiarului intervine cu mai mult de 24 de luni înainte ca Comisia să notifice în scris statului membru constatările inspecției;

(c) cheltuielile pentru măsurile din programe, menționate la articolul 5, altele decât cele menționate la litera (b) din prezentul alineat, pentru care plata sau, după caz, plata finală de către agenția de plăți se face cu mai mult de 24 de luni înainte ca Comisia să notifice în scris statului membru constatările inspecției.

(5) Alineatul (4) nu se aplică în cazul:

(a) neregulilor cuprinse în secțiunea III din prezentul capitol;

(b) ajutoarelor naționale pentru care Comisia a inițiat procedura stabilită la articolul 108 alineatul (2) din TFUE sau încălcărilor pentru care Comisia a notificat statul membru în cauză printr-o scrisoare de punere în întârziere în conformitate cu articolul 258 din TFUE;

(c) nerespectării de către statele membre a obligațiilor prevăzute în titlul V capitolul III din prezentul regulament, cu condiția ca Comisia să notifice în scris statului membru constatările inspecției în termen de 12 luni de la primirea raportului statului membru privind rezultatele controalelor sale referitoare la cheltuielile în cauză.

Articolul 53

Competențele Comisiei

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind punerea în aplicare a:

(a) verificării și închiderii conturilor prevăzute la articolul 51 în ceea ce privește măsurile luate în legătură cu adoptarea deciziei și cu punerea în aplicare a acesteia, inclusiv schimbul de informații dintre Comisie și statele membre și termenele care trebuie respectate;

(b) verificării conformității prevăzute la articolul 52 în ceea ce privește măsurile luate în legătură cu adoptarea deciziei și cu punerea în aplicare a acesteia, inclusiv schimbul de informații dintre Comisie și statele membre și termenele care trebuie respectate, precum și procedura de conciliere prevăzută la articolul menționat, inclusiv instituirea, sarcinile, alcătuirea și modalitățile de lucru ale organismului de conciliere.

(2) Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

(3) Pentru a permite Comisiei să protejeze interesele financiare ale Uniunii și pentru a asigura aplicarea eficientă a dispozițiilor privind verificarea conformității prevăzute la articolul 52, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește criteriile și metodologia de aplicare a corecțiilor.

▼B

Secţiunea III

Nereguli

Articolul 54

Dispoziţii comune

(1) Pentru orice plată necuvenită în urma unei nereguli sau a unei neglijenţe, statele membre solicită recuperarea de la beneficiar în termen de 18 luni după ce un raport de control sau un document similar care semnalează apariţia unei astfel de nereguli a fost aprobat și, după caz, primit de agenţia de plăţi sau de organismul responsabil de recuperare. Cuantumurile corespunzătoare sunt înregistrate în momentul prezentării cererii de recuperare în registrul debitorilor al agenţiei de plăţi.

(2) Dacă recuperarea nu s-a produs în termen de patru ani de la data solicitării de recuperare sau în termen de opt ani de la iniţierea unei acţiuni într-o instanţă naţională, 50 % din consecinţele financiare ale nerecuperării sunt suportate de statele membre în cauză, iar 50 % de la bugetul Uniunii, fără a se aduce atingere cerinţei ca statul membru în cauză să continue în mod obligatoriu procedurile de recuperare în conformitate cu articolul 58.

În cazul în care, în contextul procedurii de recuperare, se constată, printr-un instrument administrativ sau juridic cu caracter definitiv, absenţa oricărei nereguli, statul membru în cauză declară drept cheltuială în cadrul Fondurilor sarcina financiară ce îi revine în temeiul primului paragraf.

Cu toate acestea, în cazul în care din motive care nu pot fi atribuite statului membru în cauză, recuperarea nu poate avea loc în termenul precizat la primul paragraf, iar cuantumul care trebuie recuperat depășește 1 milion de euro, Comisia poate, la cererea statului membru, să extindă termenul cu o perioadă de cel mult jumătate din durata iniţială.

(3) Pe baza unor motive justificate corespunzător, statele membre pot decide să nu continue procedurile de recuperare. O decizie în acest sens poate fi luată numai în următoarele situaţii:

(a) în cazul în care costurile deja efectuate și cele estimate a fi efectuate depășesc valoarea care trebuie recuperată, această condiţie este considerată a fi fost îndeplinită dacă:

(i) cuantumul care trebuie recuperat de la beneficiar în contextul unei plăţi individuale pentru o schemă de ajutor sau o măsură de sprijin, fără a include dobânda aferentă, nu depășește 100 EUR; sau

▼M3

(ii) cuantumul care trebuie recuperat de la beneficiar în contextul unei plăţi individuale pentru o schemă de ajutor sau o măsură de sprijin, fără a include dobânda aferentă, se situează între 100 EUR și 250 EUR, iar statul membru vizat aplică un prag egal sau mai înalt decât cuantumul care trebuie recuperat în conformitate cu dreptul său intern pentru neplata datoriilor naţionale.

▼B

(b) în cazul în care recuperarea se dovedește imposibilă din cauza insolvenței, înregistrată și recunoscută prin dreptul intern, a debitorului sau a persoanelor juridic responsabile pentru neregulă.

În cazul în care decizia menționată la primul paragraf al prezentului alineat este luată înainte ca suma restantă să facă obiectul normelor menționate la alineatul (2), consecința financiară a nerecuperării este suportată de la bugetul Uniunii.

(4) Statele membre introduc în conturile anuale trimise Comisiei în temeiul articolului 102 alineatul (1) litera (c) punctul (iv) sumele ce vor fi suportate de statele membre în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. Comisia controlează dacă s-a făcut acest lucru și efectuează orice ajustare necesară ca urmare a adoptării actului de punere în aplicare menționat la articolul 51.

(5) Cu condiția respectării procedurii stabilite la articolul 52 alineatul (3), Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să excludă de la finanțarea din partea Uniunii sumele imputate bugetului Uniunii, în următoarele cazuri:

(a) dacă statul membru nu a respectat termenele menționate la alineatul (1);

(b) dacă consideră că decizia de a nu continua procedurile de recuperare luată de un stat membru în temeiul alineatului (3) nu este justificată;

(c) dacă consideră că neregula sau nerecuperarea este rezultatul unei neregului sau neglijențe imputabile autorităților administrative sau altui organism oficial al statului membru.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 116 alineatul (2).

Articolul 55

Dispoziții specifice pentru FEGA

Sumele recuperate ca urmare a apariției unei neregului sau neglijențe și dobânda aferentă acestora se varsă agenției de plăți și sunt înregistrate contabil de aceasta ca venit destinat FEGA în luna în care au fost încasați banii.

Atunci când bugetul Uniunii este creditat conform primului paragraf, statul membru poate reține 20 % din sumele corespunzătoare, cu titlu de rambursare forfetară a costurilor de recuperare, cu excepția cazurilor în care neregula sau neglijența este imputabilă autorităților administrative sau altor organisme oficiale ale statului membru.

▼B

Articolul 56

Dispoziţii specifice pentru FEADR

Atunci când, în cadrul operaţiunilor sau programelor de dezvoltare rurală, sunt depistate nereguli sau neglijenţe, statele membre fac ajustări financiare prin anularea totală sau parţială a respectivei finanţări din partea Uniunii. Statele membre ţin cont de natura și gravitatea neregulilor detectate, precum și de nivelul pierderii financiare pentru FEADR.

Cuantumurile finanţării din partea Uniunii în cadrul FEADR care sunt anulate și cele recuperate, precum și dobânda aferentă se realocă programelor în cauză. Totuși, fondurile Uniunii anulate sau recuperate pot fi reutilizate de statele membre numai pentru o operaţiune din cadrul aceluiași program de dezvoltare rurală și cu condiţia ca fondurile să nu fie realocate operaţiunilor care au făcut obiectul unei ajustări financiare. După încheierea unui program de dezvoltare rurală, statul membru rambursează cuantumurile recuperate la bugetul Uniunii.

Articolul 57

Competenţele Comisiei

(1) În scopul de a garanta o aplicare corectă și eficientă a dispoziţiilor referitoare la condiţiile privind recuperarea plăţilor necuvenite și a dobânzilor aferente, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește obligaţiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească statele membre.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme referitoare la:

(a) procedurile privind recuperarea plăţilor necuvenite și a dobânzilor aferente, astfel cum figurează în prezenta secţiune, și privind informarea Comisiei cu privire la sumele care urmează a fi recuperate;

(b) formularele privind notificarea și comunicarea care trebuie efectuate de statele membre către Comisie în ceea ce privește obligaţiile prevăzute în prezenta secţiune.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

TITLUL V

SISTEME DE CONTROL ȘI SANCŢIUNI

CAPITOLUL I

Norme generale

Articolul 58

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

(1) În cadrul PAC, statele membre adoptă toate actele cu putere de lege și actele administrative și iau orice altă măsură necesară pentru a asigura protecţia eficace a intereselor financiare ale Uniunii și în special pentru:

▼B

(a) a controla legalitatea și corectitudinea operațiunilor finanțate din Fonduri;

(b) a asigura combaterea eficientă a fraudelor, în special în domeniile cu un nivel de risc mai ridicat, și care să acționeze ca factor disuasiv, ținând cont de costuri și beneficii, precum și de caracterul proporțional al măsurilor;

(c) a combate, a depista și a corecta neregulile și frauda;

(d) a aplica sancțiuni eficace, disuasive și proporționale în conformitate cu dreptul Uniunii sau, în absența acestuia, cu dreptul intern și a iniția proceduri judiciare în acest scop, dacă este nevoie;

(e) a recupera plățile necuvenite, plus dobânzile aferente, și a iniția proceduri judiciare în acest scop, dacă este nevoie.

(2) Statele membre instituie sisteme de gestionare și control eficiente pentru a asigura respectarea legislației care reglementează schemele de sprijin din partea Uniunii, în vederea minimizării riscului ca Uniunea să sufere prejudicii financiare.

(3) Statele membre informează Comisia în legătură cu dispozițiile adoptate și cu măsurile luate în temeiul alineatelor (1) și (2).

Toate condițiile pe care le stabilesc statele membre pentru a completa condițiile stabilite de normele Uniunii pentru primirea de sprijin finanțat din FEGA sau FEADR sunt verificabile.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului articol referitoare la următoarele aspecte:

(a) procedurile, termenele, schimbul de informații cu privire la obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2);

(b) notificarea și comunicarea pe care statele membre trebuie să le efectueze către Comisie în ceea ce privește obligația prevăzută la alineatul (3).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 59

Principii generale ale controalelor

(1) Sistemul instituit de statele membre în conformitate cu articolul 58 alineatul (2) include, cu excepția cazului în care se prevede altfel, verificarea administrativă sistematică a tuturor cererilor de ajutor și de plată. Sistemul respectiv este completat de controale la fața locului.

▼B

(2) În ceea ce privește controalele la fața locului, autoritatea responsabilă extrage un eșantion pentru control din întreaga populație de solicitanți, inclusiv, după caz, o parte selectată în mod aleatoriu, pentru a obține o rată de eroare reprezentativă, și una aleasă pe baza riscurilor, care vizează depistarea zonelor în care riscurile de eroare sunt cele mai mari.

(3) Autoritatea responsabilă întocmește un raport pentru fiecare control la fața locului.

(4) După caz, toate controalele la fața locului prevăzute de normele Uniunii referitoare la sprijinul pentru agricultură și la sprijinul pentru dezvoltare rurală se desfășoară în același timp.

(5) Statele membre asigură un nivel minim al controalelor la fața locului necesar pentru o gestionare eficace a riscurilor și cresc acest nivel minim, dacă este necesar. Statele membre pot reduce nivelul minim dacă sistemele de gestionare și control funcționează corespunzător, iar ratele de eroare rămân la un nivel acceptabil.

(6) În cazurile prevăzute de Comisie în conformitate cu articolul 62 alineatul (2) litera (h), cererile de ajutor și de plată sau orice altă comunicare, solicitare sau cerere pot fi corectate și ajustate după prezentarea lor în cazul producerii unor erori evidente recunoscute de autoritatea competentă.

(7) O cerere de ajutor sau de plată se respinge dacă beneficiarul sau reprezentantul acestuia nu permite efectuarea controlului la fața locului, cu excepția cazurilor de forță majoră și a circumstanțelor excepționale.

Articolul 60

Clauza de eludare

Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice, nu se acordă niciun avantaj prevăzut în cadrul legislației agricole sectoriale persoanelor fizice sau juridice în privința cărora s-a stabilit că au fost create în mod artificial condițiile cerute în vederea obținerii acelor avantaje, contrar obiectivelor legislației respective.

Articolul 61

Compatibilitatea schemelor de sprijin în scopul controalelor în sectorul vitivinicol

În scopul aplicării schemelor de sprijin în sectorul vitivinicol menționate în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 statele membre se asigură că procedurile de gestionare și control aplicate schemelor respective sunt compatibile cu sistemul integrat menționat în capitolul II din prezentul titlu în ceea ce privește următoarele elemente:

(a) baza de date electronică;

(b) sistemele de identificare a parcelelor agricole;

(c) controalele administrative.

Procedurile permit funcționarea în comun sau schimbul de date cu sistemul integrat.

▼B

Articolul 62

Competențele Comisiei în ceea ce privește controalele

(1) Pentru a asigura desfășurarea în mod corect și eficient a controalelor și verificarea îndeplinirii condițiilor de eligibilitate într-un mod eficient, coerent și nediscriminatoriu care să protejeze interesele financiare ale Uniunii, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, în ceea ce privește, în cazul în care sunt necesare în vederea bunei gestionări a sistemului, cerințele suplimentare în materie de proceduri vamale, în special cele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele necesare pentru a asigura aplicarea uniformă în Uniune a prezentului capitol, în special:

(a) normele privind controalele administrative și la fața locului care trebuie efectuate de statele membre în ceea ce privește respectarea obligațiilor, angajamentelor și criteriilor de eligibilitate care decurg din aplicarea dreptului Uniunii;

(b) normele referitoare la nivelul minim de controale necesare la fața locului și la obligația de a crește respectivul nivel sau la posibilitatea de a-l reduce, astfel cum este prevăzut la articolul 59 alineatul (5);

(c) normele și metodele de raportare a controalelor și verificărilor efectuate, precum și a rezultatelor lor;

(d) autoritățile responsabile cu efectuarea controalelor de conformitate, conținutul și frecvența acestor controale și etapa de comercializare care urmează să facă obiectul controalelor respective;

▼C2

(e) în ceea ce privește cânepa, astfel cum este menționată la articolul 32 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, normele referitoare la măsurile specifice de control și la metodele de stabilire a nivelurilor de tetrahidrocanabinol;

▼B

(f) în ceea ce privește bumbacul, menționat la articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 un sistem de controale referitoare la organizațiile interprofesionale aprobate;

(g) în ceea ce privește vinul, astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, normele privind măsurarea suprafețelor, precum și în legătură cu controalele și normele care reglementează procedurile financiare specifice pentru eficientizarea controalelor;

(h) cazurile în care cererile de ajutor și de plată sau orice altă comunicare sau cerere pot fi corectate și ajustate după prezentarea lor, astfel cum se menționează la articolul 59 alineatul (6);

(i) testele și metodele care urmează să fie aplicate pentru stabilirea eligibilității produselor pentru intervenție publică și depozitare privată, precum și utilizarea procedurilor de achiziții atât pentru depozitarea privată, cât și pentru intervenția publică.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

▼B

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 63

Plăţi necuvenite și sancţiuni administrative

(1) Dacă se constată că un beneficiar nu îndeplinește criteriile de eligibilitate sau nu respectă angajamentele sau alte obligaţii legate de condiţiile pentru acordarea ajutorului sau sprijinului prevăzute de legislaţia agricolă sectorială, plata aferentă ajutorului nu se efectuează sau acesta se retrage în întregime sau parţial și, după caz, drepturile la plată aferente menţionate la articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 nu se alocă, sau se retrag.

▼M3

În cazul neconformităţii cu normele naţionale sau ale Uniunii privind achiziţiile publice, partea din ajutor care nu trebuie plătită sau care trebuie retrasă se stabilește ţinând cont de gravitatea neconformităţii și în conformitate cu principiul proporţionalităţii. Legalitatea și regularitatea operaţiunilor este afectată doar până la nivelul părţii din ajutor care nu este plătită sau retrasă.

▼B

(2) În plus, în cazurile în care legislaţia agricolă sectorială prevede astfel, statele membre aplică, de asemenea, sancţiuni administrative, în conformitate cu normele prevăzute la articolele 64 și 77. Aceasta nu aduce atingere dispoziţiilor prevăzute la titlul VI articolele 91 - 101.

(3) Fără a aduce atingere articolului 54 alineatul (3), cuantumurile, inclusiv dobânzile aferente și drepturile la plată vizate de retragerea menţionată la alineatul (1) și de sancţiunile menţionate la alineatul (2) se recuperează.

(4) Comisia adoptă actele delegate în conformitate cu articolul 115 privind condiţiile de retragere parţială sau totală prevăzute la alineatul (1).

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme procedurale și tehnice detaliate referitoare la:

(a) aplicarea și calcularea retragerii parţiale sau totale menţionate la alineatul (1);

(b) recuperarea plăţilor necuvenite și a sancţiunilor, precum și cu privire la drepturile la plată alocate în mod necuvenit și la aplicarea dobânzilor.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 64

Aplicarea sancţiunilor administrative

(1) În ceea ce privește sancţiunile administrative menţionate la articolul 63 alineatul (2), prezentul articol se aplică în cazul neconformităţii cu criteriile de eligibilitate, cu angajamentele sau cu alte obligaţii care decurg din aplicarea legislaţiei agricole sectoriale, cu excepţia celor menţionate la capitolul II articolele 67 - 78 din prezentul titlu și la titlul VI articolele 91 - 101, precum și a celor care fac obiectul sancţiunilor prevăzute la articolul 89 alineatele (3) și (4).

(2) Nu se aplică sancţiuni administrative:

(a) în cazul în care neconformitatea este cauzată de forţa majoră;

(b) în cazul în care neconformitatea este cauzată de erori evidente, menţionate la articolul 59 alineatul (6);

▼B

(c) în cazul în care neconformitatea este cauzată de o eroare a autorității competente sau a unei alte autorități și dacă eroarea nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil de persoana vizată de sancțiunea administrativă;

(d) în cazul în care persoana vizată poate demonstra într-un mod considerat satisfăcător de către autoritatea competentă că nu este răspunzătoare pentru nerespectarea obligațiilor menționate la alineatul (1), sau dacă autoritatea competentă stabilește într-un alt mod că persoana vizată nu este răspunzătoare în acest sens;

(e) în cazul în care neconformitatea este minoră, inclusiv în cazul în care aceasta privește un prag, care urmează să fie stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) litera (b);

(f) alte cazuri în care nu se impune aplicarea unei sancțiuni, care urmează să fie precizate de Comisie în conformitate cu alineatul (6) litera (b).

(3) Sancțiunile administrative pot fi aplicate beneficiarului ajutorului sau sprijinului și altor persoane fizice sau juridice, inclusiv grupurilor sau asociațiilor de beneficiari sau altor persoane, cărora le revin obligațiile prevăzute în normele menționate la alineatul (1).

(4) Sancțiunile administrative pot lua una dintre următoarele forme:

(a) reducerea valorii ajutorului sau a sprijinului care urmează să fie acordat în legătură cu cererea de ajutor sau de plată afectată de neconformitate, ori în legătură cu cereri ulterioare; cu toate acestea, în ceea ce privește sprijinul pentru dezvoltarea rurală, aceasta nu aduce atingere posibilității de suspendare a sprijinului în cazurile în care se poate preconiza că beneficiarul va remedia neconformitatea într-un termen rezonabil;

(b) plata unui cuantum calculat pe baza cantității și/sau duratei neconformității;

(c) suspendarea sau retragerea unei aprobări, a unei recunoașteri sau a unei autorizații;

(d) excluderea de la dreptul de a participa la schema de ajutoare sau la măsura de sprijin sau la altă măsură vizată ori de a beneficia de pe urma acestora;

(5) Sancțiunile administrative sunt proporționale și se aplică în trepte, în funcție de gravitatea, amploarea, durata și caracterul repetitiv al neconformității identificate și respectă următoarele limite:

(a) cuantumul sancțiunii administrative, astfel cum este menționat la alineatul (4) litera (a), nu depășește 200 % din valoarea cererii de ajutor sau a cererii de plată;

(b) în pofida dispoziției de la litera (a), în ceea ce privește dezvoltarea rurală, cuantumul sancțiunii administrative, astfel cum este menționat la alineatul (4) litera (a), nu depășește 100 % din suma eligibilă;

▼B

(c) cuantumul sancţiunii administrative, astfel cum este menţionat la alineatul (4) litera (b), nu depășește un cuantum comparabil cu procentajul menţionat la litera (a) din prezentul alineat;

(d) suspendarea, retragerea sau excluderea menţionate la alineatul (4) literele (c) și (d) pot fi stabilite pentru o perioadă de cel mult trei ani consecutivi, care poate fi reînnoită în cazul unei noi neconformităţi.

(6) Pentru a ţine cont de efectul de descurajare al taxelor și sancţiunilor care urmează a fi impuse, pe de o parte, și de caracteristicile specifice ale fiecărei scheme de ajutor sau ale fiecărei măsuri de sprijin reglementate de legislația agricolă sectorială, pe de altă parte, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115:

(a) prin care identifică, pentru fiecare schemă de ajutor sau măsură de sprijin și pentru fiecare persoană vizată, astfel cum se menţionează la alineatul (3), sancţiunea administrativă și rata specifică care urmează să fie aplicate de statele membre din lista prevăzută la alineatul (4) și în limitele stabilite la alineatul (5), inclusiv în cazuri de neconformitate necuantificabilă;

(b) prin care identifică cazurile în care nu se aplică sancţiuni administrative, astfel cum se menţionează la alineatul (2) litera (f).

(7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme procedurale și tehnice detaliate în vederea armonizării punerii în aplicare a prezentului articol, în special în ceea ce privește:

(a) aplicarea și calcularea sancţiunilor administrative;

(b) norme detaliate pentru identificarea unei neconformităţi ca fiind minore, inclusiv stabilirea unui prag cantitativ exprimat ca valoare nominală sau ca procentaj din valoarea eligibilă a ajutorului sau sprijinului, care, în ceea ce privește sprijinul pentru dezvoltarea rurală, nu este mai mic de 3 %, și în ceea ce privește celelalte forme de ajutor sau de sprijin nu este mai mic de 1 %;

(c) normele care definesc cazurile în care, datorită naturii sancţiunilor, statele membre pot reţine sancţiunile recuperate.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 65

Suspendarea plăţilor către statele membre în cazuri specifice vizate de Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

(1) În cazul în care Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 impune statelor membre să transmită, într-un anumit termen, informaţii specifice iar statele membre nu transmit informaţiile respective, le transmit cu întârziere sau transmit informaţii incorecte, Comisia poate

▼B

suspenda plăţile lunare menţionate la articolul 18 cu condiţia ca Comisia să fi pus la dispoziţia statelor membre în timp util informaţiile, formularele și explicaţiile necesare. Cuantumul care urmează să fie suspendat se referă la cheltuielile pentru măsurile de piaţă la care se referă cerinţa de informare care nu a fost transmisă sau a fost transmisă incorect sau cu întârziere.

(2) Pentru a se asigura respectarea principiului proporţionalităţii în ceea ce privește aplicarea alineatului (1), Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 cu privire la măsurile de piaţă care intră sub incidenţa suspendării și a ratei și perioadei de suspendare a plăţilor menţionate la alineatul (1).

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme detaliate privind procedura și alte modalităţi practice de funcţionare corespunzătoare a suspendării plăţilor lunare menţionate la alineatul (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 66

Garanţii

(1) Atunci când legislaţia agricolă sectorială prevede astfel, statele membre solicită depunerea unei garanţii care să dea asigurarea că se va plăti sau se va reţine o sumă de bani către o autoritate competentă în cazul în care o anumită obligaţie în temeiul legislaţiei agricole sectoriale nu este îndeplinită.

(2) Cu excepţia cazurilor de forţă majoră, garanţia este reţinută total sau parţial dacă o anumită obligaţie nu este îndeplinită sau este îndeplinită doar parţial.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 prin care stabilește normele care asigură un tratament nediscriminatoriu, echitatea și respectul proporţionalităţii în cazul depunerii unei garanţii și care:

(a) determină partea responsabilă în eventualitatea în care nu este îndeplinită o obligaţie;

(b) stabilesc situaţiile specifice în care autoritatea competentă poate renunţa la a cere constituirea unei garanţii;

(c) stabilesc condiţiile aplicabile garanţiei care trebuie depusă și garantului, precum și condiţiile depunerii și eliberării garanţiei;

(d) stabilesc condiţiile specifice legate de garanţia depusă în legătură cu plăţile în avans;

(e) determină consecinţele încălcării obligaţiilor pentru care a fost depusă o garanţie, astfel cum se prevede la alineatul (1), inclusiv confiscarea garanţiilor, rata reducerii aplicabile la eliberarea garanţiilor pentru rambursări, licenţe, oferte, licitaţii sau cereri specifice, precum și în cazul în care nu a fost îndeplinită, parţial sau total, o obligaţie acoperită de garanţia respectivă, ţinând cont de

▼B

natura obligaţiei, de cantitatea pentru care a fost încălcată obligaţia, de perioada cu care a fost depăşit termenul până la care obligaţia ar fi trebuit să fie îndeplinită şi de momentul până la care sunt aduse dovezi ale îndeplinirii obligaţiei.

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind:

(a) forma garanţiei care trebuie depusă şi procedura pentru depunerea garanţiei, pentru acceptarea acesteia şi pentru înlocuirea garanţiei iniţiale;

(b) procedurile pentru eliberarea garanţiei;

(c) notificările transmise de statele membre şi de Comisie.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

CAPITOLUL II

Sistemul Integrat de Administrare şi Control

Articolul 67

Domeniul de aplicare şi termenii utilizaţi

(1) Fiecare stat membru instituie şi utilizează un sistem integrat de administrare şi control (denumit în continuare„sistemul integrat”).

(2) Sistemul integrat se aplică schemelor de sprijin enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 şi sprijinului acordat în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) literele (a) şi (b), articolele 28 - 31, articolul 33, articolul 34 şi articolul 40 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, precum şi, după caz, în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) literele (b) şi (c) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

Cu toate acestea, prezentul capitol nu se aplică măsurilor menţionate la articolul 28 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013. De asemenea, nu se aplică nici măsurilor prevăzute la articolul 21 alineatul (1) literele (a) şi (b) din regulamentul respectiv, în ceea ce priveşte costul de instalare.

(3) În măsura în care este necesar, sistemul integrat se aplică şi controlului privind ecocondiţionalitatea prevăzut la titlul VI.

(4) În înţelesul prezentului capitol:

(a) „parcelă agricolă” înseamnă o suprafaţă continuă de pământ, care face obiectul unei declaraţii din partea unui singur fermier, pe care se cultivă o singură grupă de culturi; cu toate acestea, în cazul în care se solicită o declaraţie separată privind utilizarea unei suprafeţe

▼B

care face parte dintr-o singură grupă de culturi în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1307/2013, utilizarea respectivă limitează suplimentar, dacă este necesar, suprafaţa respectivă; statele membre pot să prevadă criterii suplimentare pentru delimitarea parcelelor agricole;

(b) ►C2 „plată directă pe suprafaţă” înseamnă schema de plată de bază, schema de plată unică pe suprafaţă și plata redistributivă, astfel cum sunt menţionate la titlul III capitolele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013; ◄ plăţile pentru practicile agricole benefice pentru climă și mediu menţionate la titlul III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013; plăţile pentru zonele cu constrângeri naturale menţionate la titlul III capitolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013; plăţile pentru tinerii fermieri menţionate la titlul III capitolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013; sprijinul cuplat facultativ menţionat la titlul IV capitolul 1, atunci când sprijinul este plătit per hectar, plata specifică pentru cultura de bumbac menţionată la titlul IV capitolul 2, schema pentru micii fermieri menţionată la titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013; măsurile specifice din domeniul agriculturii pentru regiunile ultraperiferice ale Uniunii, menţionate la capitolul IV din Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului [1], atunci când sprijinul este plătit per hectar; precum și măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee, menţionate la capitolul IV din Regulamentul (CE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului [2], atunci când sprijinul este plătit per hectar.

Articolul 68

Elementele sistemului integrat

(1) Sistemul integrat conţine următoarele elemente:

(a) o bază de date electronică;

(b) un sistem de identificare a parcelelor agricole;

(c) un sistem de identificare și de înregistrare a drepturilor la plată;

(d) cereri de ajutor și cereri de plată;

(e) un sistem integrat de control;

(f) un sistem unic pentru înregistrarea identităţii fiecărui beneficiar al sprijinului menţionat la articolul 67 alineatul (2) care depune o cerere de ajutor sau de plată.

[1] Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 23).

[2] Regulamentul (CE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1405/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 41).

▼B

(2) După caz, sistemul integrat cuprinde un sistem de identificare și de înregistrare a animalelor stabilit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) și cu Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului ([2]).

(3) Fără a aduce atingere responsabilităţilor statelor membre privind punerea în aplicare și implementarea sistemului integrat, Comisia poate să facă apel la serviciile unor organisme sau persoane specializate, pentru a facilita instituirea, monitorizarea și utilizarea sistemului integrat, în special în scopul de a acorda, la cerere, consultanţă tehnică autorităţilor competente ale statelor membre.

(4) Statele membre iau toate măsurile suplimentare care se impun pentru buna aplicare a sistemului integrat și își acordă reciproc asistenţa necesară în vederea efectuării controalelor necesare în temeiul prezentului regulament.

Articolul 69

Baza de date electronică

(1) Baza de date electronică (denumită în continuare „baza de date”) înregistrează, pentru fiecare beneficiar al sprijinului menţionat la articolul 67 alineatul (2), datele obţinute din cererile de ajutor și de plată.

Baza de date respectivă permite în special consultarea, prin intermediul autorităţii competente a statului membru, a datelor privind anul calendaristic și/sau de comercializare în curs și cei zece astfel de ani anteriori. Atunci când nivelul sprijinului pentru fermieri este afectat de datele referitoare la primii ani calendaristici și/sau de comercializare, începând din anul 2000, baza de date permite, de asemenea, consultarea datelor respective. De asemenea, baza de date permite consultarea directă și imediată a datelor referitoare la cel puţin cei patru ani calendaristici consecutivi anteriori și a datelor referitoare la „pășunile permanente”, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (c) din versiunea iniţială a Regulamentului(CE) nr. 1120/2009 al Comisiei ([3]) și, de la data aplicării acestuia, datele referitoare la „pajiștile permanente și pășunile permanente”, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, referitoare la cel puţin cei cinci ani calendaristici consecutivi anteriori.

Prin derogare de la al doilea paragraf, statele membre care au aderat la Uniune în sau după 2004 sunt obligate să asigure consultarea datelor doar începând cu anul aderării lor.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE (JO L 5, 9.1.2004, p. 8).

([3]) Regulamentul (CE) nr. 1120/2009 al Comisiei din 29 octombrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în titlul III din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori (JO L 316, 2.12.2009, p. 1).

▼B

(2) Statele membre pot crea baze de date descentralizate cu condiţia ca acestea și procedurile administrative privind înregistrarea și accesarea datelor să fie concepute în mod omogen pe întreg teritoriul statului membru și să fie compatibile între ele pentru a permite controale încrucișate.

Articolul 70

Sistemul de identificare a parcelelor agricole

(1) Sistemul de identificare a parcelelor agricole se instituie pe baza hărţilor, a documentelor de registru cadastral sau a altor referinţe cartografice. Se utilizează tehnici computerizate bazate pe sistemul de informaţii geografice, inclusiv ortofotoplanuri aeriene sau spaţiale care respectă un standard uniform ce garantează o precizie cel puţin echivalentă cu cea oferită de cartografierea la o scară de 1:10 000 și, începând cu 2016, la o scară de 1:5 000, ţinând cont de forma și starea parcelei. Acest lucru se stabilește în conformitate cu standardele existente ale Uniunii.

În pofida primului paragraf, statele membre pot continua să utilizeze tehnici precum ortofotoplanuri aeriene sau spaţiale care respectă un standard uniform ce garantează o precizie cel puţin echivalentă cu cea oferită de cartografierea la o scară de 1:10 000 începând cu 2016, atunci când au fost achiziţionate pe baza unor contracte pe termen lung asupra cărora s-a convenit înainte de noiembrie 2012.

(2) Statele membre se asigură că sistemul de identificare a parcelelor agricole conţine un nivel de referinţă care să se aplice zonelor de interes ecologic. Nivelul de referinţă respectiv vizează, în special, angajamentele specifice relevante și/sau sistemele de certificare ecologică menţionate la articolul 43 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 echivalente cu practicile menţionate la articolul 46 din respectivul regulament înainte ca formularele de cerere menţionate la articolul 72 din prezentul regulament pentru acordarea de plăţi pentru practicile agricole benefice pentru climă și mediu menţionate la articolele 43 - 46 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 să fie puse la dispoziţie cel târziu pentru anul de cerere 2018.

Articolul 71

Sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor la plată

(1) Sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor la plată permite verificarea drepturilor și controalele încrucișate privind cererile de ajutor și sistemul de identificare a parcelelor agricole.

(2) Sistemul menţionat la alineatul (1) permite consultarea directă și imediată, prin intermediul autorităţii competente a statului membru, a datelor privind cel puţin cei patru ani calendaristici consecutivi anteriori.

Articolul 72

Cererile de ajutor și de plată

(1) În fiecare an, beneficiarul sprijinului menţionat la articolul 67 alineatul (2) depune o cerere pentru plăţi directe sau, respectiv, o cerere de plată pentru suprafaţa în cauză și pentru măsurile de dezvoltare rurală legate de animale, indicând, după caz:

▼B

(a) toate parcelele agricole ale exploatației agricole, precum și suprafața neagricolă pentru care se solicită sprijinul menționat la articolul 67 alineatul (2);

(b) drepturile la plată declarate în vederea activării;

(c) orice altă informație prevăzută în prezentul regulament sau necesară în vederea aplicării legislației agricole sectoriale relevante sau solicitată de statul membru în cauză.

În ceea ce privește plata directă pe suprafață, fiecare stat membru stabilește dimensiunea minimă a parcelelor agricole pentru care se pot depune cereri. Totuși, dimensiunea minimă nu poate depăși 0,3 hectare.

▼M3

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, statele membre pot decide că:

(a) parcelele agricole cu o suprafață de până la 0,1 ha pentru care nu se face o cerere de plată nu trebuie declarate, cu condiția ca suprafața totală a respectivelor parcele să nu depășească 1 ha, și/sau că fermierul care nu depune cerere pentru nicio plată directă bazată pe suprafață nu are obligația de a-și declara parcelele agricole dacă suprafața totală nu depășește 1 ha. În toate cazurile, fermierul indică în cererea sa că are la dispoziție parcele agricole și, la cererea autorităților competente, indică localizarea acestora;

(b) fermierii care participă la schema pentru micii fermieri astfel cum se menționează în titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 nu au obligația de a-și declara parcelele agricole pentru care nu depun cerere de plată, cu excepția cazului în care o astfel de declarație este necesară pentru obținerea unui alt tip de ajutor sau sprijin.

▼B

(3) Statele membre furnizează, printre altele prin mijloace electronice, formulare prestabilite, bazate pe suprafețele stabilite în anul precedent, precum și documente grafice pentru localizarea suprafețelor în cauză.

Statul membru poate decide că cererea de ajutor și cererea de plată:

(a) sunt valabile dacă beneficiarul confirmă absența modificărilor cu privire la cererea de ajutor și la cererea de plată depuse în anul precedent,

(b) trebuie să conțină doar modificările față de cererea de ajutor și față de cererea de plată depuse pentru anul precedent.

Totuși, în ceea ce privește schema pentru micii fermieri prevăzută la titlul V din Regulamentul (UE) nr. 13072013, această posibilitate trebuie oferită tuturor fermierilor în cauză.

(4) Statul membru poate decide că o singură cerere se referă la mai multe dintre sau la toate schemele de sprijin și măsurile menționate la articolul 67 sau la alte scheme de sprijin și măsuri.

(5) Prin derogare de la Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului ([1]), calculul datei depunerii sau modificării unei cereri de ajutor, a unei cereri de plată sau a oricăror documente justificative, contracte sau declarații în temeiul prezentului capitol se adaptează la cerințele specifice ale sistemului integrat. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește normele aplicabile termenelor, datelor și expirării termenelor în cazul în care data finală pentru depunerea cererilor sau a modificărilor este o sărbătoare legală, o sâmbătă sau o duminică.

([1]) Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1).

▼B

Articolul 73

Sistemul de identificare a beneficiarilor

Sistemul unic pentru înregistrarea identității fiecărui beneficiar al sprijinului menționat la articolul 67 alineatul (2) garantează că toate cererile de ajutor și de plată depuse de același beneficiar pot fi identificate ca atare.

Articolul 74

Verificarea condițiilor de eligibilitate și reducerile

(1) În conformitate cu articolul 59, statele membre desfășoară, prin intermediul agențiilor de plăți sau al organismelor pe care le-au autorizat să acționeze în numele acestora, controale administrative privind cererile de ajutor pentru a verifica îndeplinirea condițiilor de eligibilitate pentru acordarea ajutorului. Controalele respective sunt completate de controale la fața locului.

(2) În scopul controalelor la fața locului, statele membre elaborează un plan de eșantionare a exploatațiilor agricole și/sau a beneficiarilor.

(3) Statele membre pot utiliza tehnici de teledetecție și sistemul global de navigație prin satelit (GNSS) pentru efectuarea de controale la fața locului în privința parcelelor agricole.

(4) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile de eligibilitate, se aplică articolul 63.

Articolul 75

Plățile către beneficiari

(1) Plățile din cadrul schemelor de sprijin și al măsurilor menționate la articolul 67 alineatul (2) se fac în perioada 1 decembrie – 30 iunie a anului calendaristic următor.

Plățile se fac în maximum două tranșe, în perioada menționată.

▼M3

În pofida primului și celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, statele membre pot:

(a) înaintea datei de 1 decembrie, dar nu înainte de 16 octombrie, să plătească avansuri de până la 50 % în cazul plăților directe;

(b) înaintea datei de 1 decembrie, să plătească avansuri de până la 75 % în cazul sprijinului acordat în cadrul dezvoltării rurale menționat la articolul 67 alineatul (2).

În ceea ce privește sprijinul acordat în cadrul dezvoltării rurale, astfel cum este menționat la articolul 67 alineatul (2), primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat se aplică în legătură cu cererile de ajutor sau cererile de plată prezentate începând cu anul de cerere 2019.

▼B

(2) Plățile menționate la alineatul (1) nu se fac înainte de finalizarea verificării condițiilor de eligibilitate, care trebuie efectuată de statele membre în temeiul articolului 74.

▼B

Prin derogare de la primul paragraf, avansurile pentru sprijinul acordat în cadrul dezvoltării rurale menţionat la articolul 67 alineatul (2) pot fi plătite după finalizarea controalelor administrative în conformitate cu articolul 59 alineatul (1).

(3) În cazuri urgente, Comisia adoptă actele de punere în aplicare necesare și justificate pentru soluţionarea în regim de urgenţă a unor probleme specifice, în legătură cu aplicarea prezentului articol. Respectivele acte de punere în aplicare pot deroga de la dispoziţiile alineatelor (1) și (2), dar numai în măsura și pentru perioada în care acest lucru este strict necesar.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 76

Competenţe delegate

(1) Pentru a se garanta că sistemul integrat prevăzut în prezentul capitol este aplicat într-un mod eficient, coerent și nediscriminatoriu, care protejează interesele financiare ale Uniunii, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește:

(a) definiţiile specifice necesare pentru a se asigura punerea în aplicare armonizată a sistemului integrat, în plus faţă de cele prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și de Regulamentul (UE) nr. 1305/2013;

(b) în ceea ce privește articolele 67 - 75, normele privind măsurile ulterioare necesare pentru a asigura conformarea cu cerinţele de control prevăzute în prezentul regulament sau în legislaţia agricolă sectorială care trebuie luate de statele membre cu privire la producători, servicii, organisme, organizaţii sau alţi operatori, precum abatoarele sau asociaţiile implicate în procedura de acordare a ajutoarelor, în cazul în care prezentul regulament nu prevede sancţiuni administrative corespunzătoare; aceste măsuri urmează, pe cât posibil, mutatis mutandis, dispoziţiile privind sancţiunile stabilite la articolul 77 alineatele (1) - (5).

(2) Pentru a se asigura distribuirea corectă a fondurilor rezultate în urma cererilor de ajutor prevăzute la articolul 72 către beneficiarii care au acest drept și pentru a se permite verificarea îndeplinirii de către aceștia a obligaţiilor aferente, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 privind:

(a) caracteristicile de bază, normele tehnice, inclusiv cele privind actualizarea parcelelor de referinţă, marjele de toleranţă corespunzătoare, ţinând cont de forma și starea parcelei, inclusiv norme privind includerea particularităţilor peisajului aflat în imediata apropiere a unei parcele și cerinţele de calitate pentru sistemul de identificare a parcelelor agricole prevăzut la articolul 70 și pentru identificarea beneficiarilor, astfel cum este prevăzut la articolul 73;

(b) caracteristicile de bază, normele tehnice și cerinţele de calitate referitoare la sistemul de identificare și de înregistrare a drepturilor la plată prevăzut la articolul 71;

(c) normele prin care se stabilește definiţia bazei de calcul a ajutoarelor, inclusiv normele privind modalitatea de abordare a anumitor cazuri în care zonele eligibile includ particularităţi peisagistice sau arbori; astfel de norme permit statelor membre, în cazul pajiștilor permanente, să considere particularităţile peisagistice și arborii izolaţi a

▼B

căror suprafaţă totală nu depășește un anumit procent din parcela de referinţă ca făcând parte în mod automat din suprafaţa eligibilă fără a necesita cartografierea lor în acest scop.

Articolul 77

Aplicarea sancţiunilor administrative

(1) În ceea ce privește sancţiunile administrative menţionate la articolul 63 alineatul (2), prezentul articol se aplică în cazul neconformităţii cu criteriile de eligibilitate, cu angajamentele sau cu alte obligaţii care rezultă din aplicarea normelor privind sprijinul menţionat la articolul 67 alineatul (2).

(2) Nu se aplică sancţiuni administrative:

(a) în cazul în care neconformitatea este cauzată de forţa majoră;

(b) în cazul în care neconformitatea este cauzată de erori evidente, astfel cum este prevăzut la articolul 59 alineatul (6);

(c) în cazul în care neconformitatea este cauzată de o eroare a autorităţii competente sau a unei alte autorităţi și dacă eroarea nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil de persoana vizată de sancţiunea administrativă;

(d) în cazul în care persoana vizată poate demonstra într-un mod considerat satisfăcător de către autoritatea competentă că nu este răspunzătoare pentru nerespectarea obligaţiilor menţionate la alineatul (1), sau dacă autoritatea competentă stabilește într-un alt mod că persoana vizată nu este răspunzătoare în acest sens;

(e) în cazul în care neconformitatea este minoră, inclusiv în cazul în care aceasta privește un prag, care urmează să fie stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) litera (b);

(f) alte cazuri în care nu se impune aplicarea unei sancţiuni, care urmează să fie definite de Comisie în conformitate cu alineatul (7) litera (b).

(3) Sancţiunile administrative pot fi impuse beneficiarului ajutorului sau sprijinului, inclusiv grupurilor sau asociaţiilor de beneficiari, care trebuie să respecte obligaţiile prevăzute în normele menţionate la alineatul (1).

(4) Sancţiunile administrative pot lua următoarele forme:

(a) reducerea valorii ajutorului sau a sprijinului acordat ori care urmează să fie acordat în legătură cu cererile de ajutor sau de plată afectate de neconformitate și/sau în legătură cu cereri de ajutor sau de plată pentru ani anteriori sau ulteriori;

(b) plata unui cuantum calculat în funcţie de valoarea și/sau durata neconformităţii;

(c) excluderea de la dreptul de a participa la schema de ajutor sau la măsura de sprijin vizată.

(5) Sancţiunile administrative sunt proporţionale și se aplică în trepte, în funcţie de gravitatea, amploarea, durata și caracterul repetitiv al neconformităţii constatate și respectă următoarele limite:

(a) cuantumul sancţiunii administrative pentru un anumit an, astfel cum este menţionat la alineatul (4) litera (a) nu depășește 100 % din valoarea cererilor de ajutor sau a cererilor de plată;

▼B

(b) cuantumul sancţiunii administrative pentru un anumit an, astfel cum este menţionat la alineatul (4) litera (b) nu depăşeşte 100 % din valoarea cererilor de ajutor sau a cererilor de plată la care se aplică sancţiunea;

(c) excluderea menţionată la alineatul (4) litera (c) poate fi stabilită pentru o perioadă de cel mult trei ani consecutivi, care poate fi reînnoită în cazul unei noi neconformităţi.

(6) În pofida alineatelor (4) și (5), în ceea ce privește plata menţionată la titlul III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 sancţiunile administrative iau forma unei reduceri a cuantumului plăţilor efectuate sau care urmează să fie efectuate în temeiul respectivului regulament.

Sancţiunile administrative menţionate la prezentul alineat sunt proporţionale și adaptate în funcție de gravitatea, amploarea, durata și caracterul repetitiv al neconformităţii vizate.

Cuantumul respectivelor sancţiuni administrative pentru un anumit an nu depășește 0 % pentru primii doi ani de aplicare a titlului III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 (anii de cerere 2015 și 2016), 20 % pentru cel de al treilea an de aplicare (anul de cerere 2017) și 25 % începând cu cel de al patrulea an de aplicare (anul de cerere 2018) din cuantumul plăţii menţionate la titlul III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 la care ar avea dreptul fermierul vizat dacă acesta îndeplinește condiţiile pentru respectiva plată.

(7) Pentru a ţine cont de efectul de descurajare al sancţiunilor care urmează a fi impuse, pe de o parte, și de particularităţile fiecărei scheme de ajutor sau ale fiecărei măsuri de sprijin menţionate la articolul 67 alineatul (2), pe de altă parte, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 prin care:

(a) identifică, pentru fiecare schemă de ajutor sau măsură de sprijin și pentru fiecare persoană vizată, astfel cum se menţionează la alineatul (3), sancţiunea administrativă și rata specifică care urmează să fie aplicată de statele membre din lista prevăzută la alineatul (4) și în limitele stabilite la alineatele (5) și (6), inclusiv în cazuri de neconformitate necuantificabilă;

(b) identifică, cazurile în care nu se aplică sancţiuni administrative, astfel cum se menţionează la alineatul (2) litera (f).

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme procedurale și tehnice detaliate în vederea armonizării punerii în aplicare a prezentului articol, în special:

(a) norme privind aplicarea și calcularea respectivelor sancţiuni administrative;

(b) norme detaliate pentru identificarea unei neconformităţi ca fiind minoră, inclusiv stabilirea unui prag cantitativ exprimat ca valoare nominală sau ca procentaj din valoarea eligibilă a ajutorului sau sprijinului, care nu este mai mic de 0,5 %;

▼B

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 78

Competenţe de executare

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește:

(a) caracteristicile de bază, normele tehnice și cerinţele de calitate referitoare la baza de date electronică prevăzută la articolul 69;

(b) norme privind cererile de ajutor și de plată prevăzute la articolul 72 și cererile de alocare a drepturilor la plată, inclusiv termenul de depunere a cererilor, cerinţele referitoare la informaţiile minime care trebuie furnizate în cereri, dispoziţii privind modificarea sau retragerea cererilor de ajutor, scutirea de obligaţia de a depune cereri de ajutor și dispoziţii care permit statelor membre să aplice proceduri simplificate sau să corecteze erorile evidente;

(c) norme privind efectuarea de controale pentru a se verifica îndeplinirea obligaţiilor și corectitudinea și exhaustivitatea informaţiilor furnizate în cererea de ajutor sau de plată, inclusiv norme privind toleranţele măsurătorilor în cazul controalelor la faţa locului;

(d) specificaţiile tehnice necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului capitol;

(e) norme privind situaţiile de transfer al exploataţiilor agricole însoţit de transferul oricărei obligaţii referitoare la eligibilitate pentru ajutorul în cauză care încă trebuie îndeplinită;

(f) norme privind plata avansurilor menţionate la articolul 75.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

CAPITOLUL III

Controlul tranzacţiilor

Articolul 79

Domeniu de aplicare și definiţii

(1) Prezentul capitol stabilește norme specifice privind controlul documentelor comerciale ale entităţilor care primesc sau efectuează plăţi legate direct sau indirect de sistemul de finanţare din FEGA sau ale reprezentanţilor acestora (denumite în continuare „întreprinderi”), pentru a se stabili dacă tranzacţiile care fac parte din sistemul de finanţare din FEGA au fost într-adevăr efectuate și dacă au fost efectuate corect.

▼B

(2) Prezentul capitol nu se aplică măsurilor cuprinse de sistemul integrat menţionat în capitolul II din prezentul titlu. Pentru a răspunde modificărilor din legislaţia agricolă sectorială și pentru a asigura eficienţa sistemului controalelor ex-post instituite în acest capitol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 115, privind întocmirea unei liste de măsuri care, din cauza felului în care au fost create și a cerinţelor de control, nu sunt adecvate pentru controale ex-post suplimentare sub forma controlului documentelor comerciale și, prin urmare, nu fac obiectul acestui control în temeiul prezentului capitol.

(3) În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiţii:

(a) „documente comerciale” înseamnă totalitatea registrelor contabile, registrelor, dovezilor și documentelor justificative, contabilitatea, registrele de producţie și de calitate și corespondenţa referitoare la activitatea profesională a întreprinderii, precum și datele comerciale, sub orice formă, inclusiv cele stocate în format electronic, cu condiţia ca aceste documente sau date să fie legate direct sau indirect de tranzacţiile menţionate la alineatul (1);

(b) „terţ” înseamnă orice persoană fizică sau juridică legată direct sau indirect de tranzacţiile efectuate în cadrul sistemului de finanţare din FEGA.

Articolul 80

Controale efectuate de statele membre

(1) Statele membre controlează în mod sistematic documentele comerciale ale întreprinderilor, ţinând cont de caracterul tranzacţiilor care trebuie controlate. Statele membre se asigură că selectarea întreprinderilor care urmează a fi controlate permite garantarea în cel mai înalt grad a eficacităţii măsurilor de prevenire și detectare a neregulilor. Selecţia ţine cont, *inter alia*, de importanţa financiară a întreprinderilor în sistem și de alţi factori de risc.

(2) În cazurile corespunzătoare, controalele prevăzute la alineatul (1) sunt extinse la persoanele fizice și juridice cu care sunt asociate întreprinderile, precum și la alte persoane fizice sau juridice relevante pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 81.

(3) Controalele efectuate în temeiul prezentului capitol nu aduc atingere controalelor efectuate în temeiul articolelor 47 și 48.

Articolul 81

Obiectivele controalelor

(1) Exactitatea datelor primare supuse controlului se stabilește prin mai multe controale-încrucișate, inclusiv, atunci când este cazul, cu documentele comerciale ale unor terţi, în funcţie de nivelul de risc prezentat, verificările cuprinzând:

(a) comparaţii cu documentele comerciale ale furnizorilor, clienţilor, transportatorilor și ale altor terţi;

▼B

(b) atunci când este cazul, controlul fizic al cantității și naturii stocurilor;

(c) comparații cu înregistrările fluxurilor financiare care precedă sau urmează tranzacțiile efectuate în cadrul sistemului de finanțare din FEGA și

(d) controale, în ceea ce privește evidența contabilă sau înregistrările operațiunilor financiare, care reflectă, la data realizării controlului, acuratețea documentelor pe care le deține agenția de plăți ca dovadă a plății ajutorului către beneficiar.

(2) În cazurile în care întreprinderile sunt obligate să țină o contabilitate specifică a stocurilor în conformitate cu dispozițiile Uniunii sau cu cele naționale, controlul respectivei contabilități include, în cazurile corespunzătoare, confruntarea acesteia cu documentele comerciale și, dacă este cazul, cu cantitățile aflate efectiv în stoc.

(3) Pentru selectarea tranzacțiilor care trebuie controlate, se ține seama în totalitate de nivelul de risc prezentat.

Articolul 82

Accesul la documentele comerciale

(1) Responsabilii întreprinderii sau un terț se asigură că toate documentele comerciale și informațiile suplimentare sunt furnizate funcționarilor responsabili cu controlul sau persoanelor autorizate să efectueze controlul în numele acestora. Datele stocate în format electronic sunt furnizate pe un suport de date adecvat.

(2) Funcționarii responsabili cu controlul sau persoanele autorizate să efectueze controlul în numele acestora pot să solicite extrase sau copii ale documentelor menționate la alineatul (1).

(3) Atunci când, în cursul controlului efectuat în temeiul prezentului capitol, documentele comerciale păstrate de întreprindere sunt considerate necorespunzătoare pentru control, întreprinderii i se dau instrucțiuni să țină evidențele respective în conformitate cu cerințele statului membru responsabil cu controlul, fără a se aduce atingere obligațiilor stabilite în alte regulamente referitoare la sectorul în cauză.

Statele membre stabilesc data de la care trebuie instituite respectivele evidențe.

Dacă toate sau o parte din documentele comerciale care urmează să facă obiectul unui control în temeiul prezentului capitol se află într-o întreprindere care aparține aceluiași grup comercial, aceluiași parteneriat sau aceleiași asociații de întreprinderi gestionate unitar căruia/căreia îi aparține și întreprinderea controlată, indiferent dacă se află pe teritoriul Uniunii sau în afara acestuia, întreprinderea trebuie să pună respectivele documente comerciale la dispoziția funcționarilor responsabili cu controlul, într-un loc și la o dată care trebuie stabilite de statele membre responsabile cu efectuarea controlului.

▼B

(4) Statele membre se asigură că funcţionarii responsabili cu controalele au dreptul să confişte documentele comerciale sau să impună confiscarea acestora. Acest drept se exercită cu respectarea dispoziţiilor naţionale relevante și nu aduce atingere aplicării normelor procedurale de drept penal cu privire la confiscarea documentelor.

Articolul 83

Asistenţă reciprocă

(1) Statele membre își acordă reciproc asistenţă pentru efectuarea controalelor prevăzute în prezentul capitol în următoarele cazuri:

(a) dacă o întreprindere sau un terţ s-a stabilit într-un alt stat membru decât cel în care a fost sau ar fi trebuit să fie efectuată sau primită plata sumei respective;

(b) dacă o întreprindere sau un terţ s-a stabilit într-un alt stat membru decât cel în care se află documentele și informaţiile necesare pentru efectuarea controlului.

Comisia poate coordona acţiuni comune care implică asistenţă reciprocă între două sau mai multe state membre.

(2) În primele trei luni de la exerciţiul financiar FEGA în cursul căruia s-a efectuat plata, statele membre trimit Comisiei o listă a întreprinderilor stabilite într-o ţară terţă în cazul cărora suma în cauză a fost sau ar fi trebuit să fie plătită sau primită în acel stat membru.

(3) În cazul în care se solicită informaţii suplimentare într-un alt stat membru în cadrul controlului unei întreprinderi în conformitate cu articolul 80, în special în cazul controalelor încrucișate în conformitate cu articolul 81, se pot înainta cereri specifice de control în care să se indice motivele unei astfel de solicitări. O prezentare generală a acestor solicitări specifice este transmisă Comisiei trimestrial, în termen de o lună de la încheierea fiecărui trimestru. Comisia poate solicita furnizarea unui exemplar al fiecărei solicitări în parte.

Cererii de control i se dă curs în cel mult șase luni de la primirea sa; rezultatele controlului sunt comunicate fără întârziere statului membru solicitant și Comisiei. Comunicarea către Comisie se realizează trimestrial în termen de o lună de la încheierea fiecărui trimestru.

Articolul 84

Programarea

(1) Statele membre elaborează programe de control care trebuie puse în aplicare, în conformitate cu articolul 80, pe parcursul perioadei de control următoare.

(2) În fiecare an, înainte de 15 aprilie, statele membre transmit Comisiei programele la care se face trimitere la alineatul (1), precizând:

(a) numărul de întreprinderi care urmează să fie controlate și repartizarea acestora pe sectoare, în funcţie de sumele aferente;

▼B

(b) criteriile adoptate pentru elaborarea programului.

(3) Programele stabilite de statele membre și transmise Comisiei sunt puse în aplicare de statele membre, dacă, în termen de opt săptămâni, Comisia nu și-a făcut cunoscute observaţiile.

(4) Alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* modificărilor aduse programelor de statele membre.

(5) În orice stadiu, Comisia poate solicita includerea în programul unui stat membru a unei anumite categorii de întreprinderi.

(6) Întreprinderile în cazul cărora suma încasărilor sau a plăţilor a fost mai mică de 40 000 EUR sunt controlate în conformitate cu prezentul capitol numai din motive specifice care trebuie indicate de statele membre în programele lor anuale menţionate la alineatul (1) sau de Comisie în orice propunere de modificare a programului în cauză. În vederea luării în considerare a evoluţiilor economice, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 115, privind modificarea pragului de 40 000 EUR.

Articolul 85

Departamente speciale

(1) În fiecare stat membru, un departament special este responsabil cu monitorizarea aplicării prezentului capitol. Departamentele respective răspund mai ales:

(a) de efectuarea controalelor prevăzute de prezentul capitol, de către funcţionari angajaţi direct de respectivul departament special; sau

(b) de coordonarea și supravegherea generală a controalelor efectuate de funcţionari din alte departamente.

De asemenea, statele membre pot să prevadă repartizarea controalelor efectuate în temeiul prezentului capitol între departamentele speciale și alte departamente naţionale, cu condiţia ca primele să fie responsabile cu coordonarea acestora.

(2) Departamentul sau departamentele responsabile cu aplicarea prezentului capitol sunt organizate în așa fel încât să fie independente de departamentele sau ramurile departamentelor responsabile cu plăţile și cu controalele desfășurate înaintea efectuării plăţilor.

(3) Pentru a se asigura aplicarea adecvată a prezentului capitol, departamentul special menţionat la alineatul (1) ia toate măsurile necesare, iar statul membru în cauză îi deleagă toate competenţele necesare pentru îndeplinirea atribuţiilor menţionate în prezentul capitol.

(4) Statele membre adoptă măsurile adecvate pentru a sancţiona persoanele fizice sau juridice care nu își îndeplinesc obligaţiile prevăzute în prezentul capitol.

▼B

Articolul 86

Rapoarte

(1) Înainte de data de 1 ianuarie care urmează perioadei de control, statele membre transmit Comisiei un raport detaliat cu privire la aplicarea prezentului capitol.

(2) Statele membre și Comisia efectuează schimburi periodice de opinii cu privire la aplicarea prezentului capitol.

Articolul 87

Accesul Comisiei la informații și la controale

(1) În conformitate cu dreptul intern relevant, funcționarii Comisiei au acces la toate documentele elaborate în vederea sau ca urmare a controalelor organizate în temeiul prezentului capitol, precum și la datele deținute, inclusiv cele care sunt stocate în sistemele de prelucrare a datelor. Datele respective sunt furnizate, la cerere, pe un suport de date corespunzător.

(2) Controalele menționate la articolul 80 sunt efectuate de funcționarii statelor membre. Funcționarii Comisiei pot participa la controalele respective. Ei nu pot exercita ei înșiși competențele de control atribuite funcționarilor naționali. Cu toate acestea, funcționarii Comisiei au acces la aceleași spații și la aceleași documente ca și funcționarii statelor membre.

(3) În cazul controalelor desfășurate în temeiul articolului 83, la controalele efectuate în statul membru solicitat pot fi prezenți funcționari ai statului membru solicitant, cu acordul statului membru solicitat, și pot avea acces la aceleași spații și la aceleași documente ca și funcționarii statului membru respectiv.

Funcționarii statului membru solicitant prezenți la controalele efectuate în statul membru solicitat trebuie să-și poată dovedi, în orice moment, calitatea oficială. În orice moment, controalele sunt efectuate de funcționarii statului membru solicitat.

(4) Fără a se aduce atingere dispozițiilor Regulamentelor (UE, Euratom) nr. 883/2013 și (Euratom, CE) nr. 2185/96, în cazul în care dispozițiile naționale în domeniul procedurii penale rezervă anumite acțiuni funcționarilor special desemnați de dreptul intern, nici funcționarii Comisiei, nici funcționarii statului membru menționați la alineatul (3) nu participă la aceste acțiuni. În orice caz, aceștia nu participă, în special, la vizitele la domiciliu sau la interogatoriul oficial al persoanelor în cadrul dreptului penal al statului membru în cauză. Aceștia au totuși acces la informațiile astfel obținute.

▼B

Articolul 88

Competenţele Comisiei

Atunci când este necesar, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru aplicarea uniformă a prezentului capitol, în special în legătură cu:

(a) desfășurarea controalelor menţionate la articolul 80 în ceea ce privește selectarea întreprinderilor, frecvenţa și calendarul controalelor;

(b) păstrarea documentelor comerciale și tipurile de documente care trebuie păstrate sau de date care trebuie înregistrate;

(c) desfășurarea și coordonarea acţiunilor comune menţionate la articolul 83 alineatul (1);

(d) detaliile și menţiunile privind conţinutul, forma și modul de depunere a cererilor, conţinutul, forma și modul de notificare și furnizarea și schimbul de informaţii care sunt necesare în cadrul prezentului capitol;

(e) condiţiile și modalitatea de publicare sau normele și condiţiile specifice de difuzare sau punerea la dispoziţie de către Comisie pentru autorităţile competente din statele membre a informaţiilor care sunt necesare în cadrul prezentului regulament;

(f) responsabilităţile departamentului special menţionat la articolul 85;

(g) conţinutul rapoartelor menţionate la articolul 86.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

CAPITOLUL IV

Alte dispoziţii privind controalele și sancţiunile

Articolul 89

Alte controale și sancţiuni legate de normele de comercializare

(1) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că produsele menţionate la articolul 119 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 care nu sunt etichetate în conformitate cu dispoziţiile regulamentului menţionat nu sunt introduse sau sunt retrase de pe piaţă.

(2) Fără a aduce atingere vreunei dispoziţii specifice care ar putea fi adoptată de Comisie, importul în Uniune al produselor indicate la articolul 189 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 face obiectul unor controale pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alineatul (1) din articolul respectiv.

(3) Pe baza unei analize a riscurilor, statele membre efectuează controale pentru a verifica dacă produsele menţionate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 sunt conforme cu normele stabilite în partea II titlul II capitolul I secţiunea I din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și, după caz, aplică sancţiuni administrative.

▼B

(4) Fără a aduce atingere actelor privind sectorul vitivinicol adoptate în temeiul articolului 64, în cazul încălcării normelor Uniunii în sectorul vitivinicol, statele membre aplică sancţiuni administrative proporţionale, eficace și disuasive. Aceste sancţiuni nu se aplică în cazurile stabilite la articolul 64 alineatul (2) literele (a) - (d) și în cazul în care neconformitatea este minoră.

(5) Pentru a proteja fondurile Uniunii și identitatea, proveniența și calitatea vinului produs în Uniune, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, în ceea ce privește:

(a) instituirea unei bănci analitice de date izotopice, care să fie construită pe baza eșantioanelor colectate de statele membre și care va contribui la detectarea fraudelor;

(b) norme referitoare la organismele de control și la asistenţa pe care acestea și-o acordă reciproc;

(c) norme referitoare la utilizarea în comun a constatărilor statelor membre;

(6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru stabilirea măsurilor necesare privind:

(a) procedurile referitoare la băncile de date ale statelor membre și la banca analitică de date izotopice care vor contribui la detectarea fraudelor;

(b) procedurile referitoare la cooperarea și asistenţa dintre autorităţile și organismele de control;

(c) în ceea ce privește obligaţia menţionată la alineatul (3), normele de efectuare a controalelor de conformitate cu standardele de marketing, normele privind autorităţile responsabile cu efectuarea controalelor, precum și privind conţinutul și frecvenţa acestor controale și etapa de comercializare care urmează să facă obiectul controalelor respective.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 90

Controale legate de denumirile de origine și de indicaţiile geografice, precum și de menţiunile tradiţionale protejate

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a împiedica utilizarea ilicită a denumirilor de origine protejate, a indicaţiilor geografice protejate și a menţiunilor tradiţionale protejate menţionate în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

▼B

(2) Statele membre desemnează autoritatea competentă responsabilă cu efectuarea controalelor privind obligaţiile stabilite în partea 2 titlul II capitolul I secţiunea II din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 în conformitate cu criteriile stabilite la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului [1] și se asigură că orice operator care îndeplinește obligaţiile respective are dreptul să fie cuprins într-un sistem de controale.

(3) În interiorul Uniunii, verificarea anuală a respectării caietului de sarcini al produsului, în timpul producţiei și în timpul condiţionării vinului sau ulterior, este asigurată de autoritatea competentă menţionată la alineatul (2) sau de unul sau mai multe organe de control în înţelesul articolului 2 al doilea paragraf punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, acţionând în calitate de organ de certificare a produsului în conformitate cu criteriile stabilite la articolul 5 din regulamentul menţionat.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind:

(a) comunicările pe care statele membre trebuie să le transmită Comisiei;

(b) norme privind autoritatea responsabilă cu verificarea respectării caietului de sarcini al produsului, inclusiv în cazul în care aria geografică se află într-o ţară terţă;

(c) acţiunile care trebuie întreprinse de statele membre pentru a preveni utilizarea ilicită a denumirilor de origine protejate, a indicaţiilor geografice protejate și a menţiunilor tradiţionale protejate;

(d) controalele și verificările care trebuie efectuate de statele membre, inclusiv testările.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

TITLUL VI

ECOCONDIŢIONALITATEA

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Articolul 91

Principiu general

(1) Atunci când beneficiarul menţionat la articolul 92 nu respectă normele privind ecocondiţionalitatea stabilite la articolul 93, beneficiarului respectiv i se aplică o sancţiune administrativă.

(2) Sancţiunea administrativă menţionată la alineatul (1) se aplică doar dacă neconformitatea este rezultatul unei acţiuni sau omisiuni imputabile direct beneficiarului respectiv; și dacă sunt îndeplinite una dintre condiţiile suplimentare de mai jos sau amândouă:

[1] Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformităţii cu legislaţia privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

▼B

(a) neconformitatea este legată de activitatea agricolă a beneficiarului;

(b) este implicată suprafaţa exploataţiei agricole a beneficiarului.

Cu toate acestea, în ceea ce privește suprafeţele de pădure, această sancţiune nu se aplică dacă nu se cere sprijin pentru suprafaţa în cauză în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (a) și cu articolele 30 și 34 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

(3) În sensul prezentului titlu se aplică următoarele definiţii:

(a) „exploataţie agricolă” înseamnă toate unităţile de producţie și suprafeţele gestionate de beneficiarul menţionat la articolul 92 aflate pe teritoriul aceluiași stat membru;

(b) „cerinţă” înseamnă fiecare cerinţă de reglementare în materie de gestionare din dreptul Uniunii menţionată în anexa II dintr-un anumit act, care este diferită ca substanţă de orice alte cerinţă din același act.

Articolul 92

Beneficiarii vizaţi

Articolul 91 se aplică beneficiarilor care primesc plăţi directe în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1307/2013, plăţi în temeiul articolelor 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și prime anuale în temeiul articolului 21 alineatul (1) literele (a) și (b), al articolelor 28 - 31, și al articolelor 33 și 34 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

Cu toate acestea, articolul 91 nu se aplică beneficiarilor care participă la schema pentru micii fermieri menţionată în titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. Sancţiunea menţionată la articolul respectiv nu se aplică nici sprijinului menţionat la articolul 28 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

Articolul 93

Norme privind ecocondiţionalitatea

(1) Normele privind ecocondiţionalitatea includ cerinţele de reglementare în materie de gestionare din cadrul dreptului Uniunii și standardele privind bunele condiţii agricole și de mediu ale terenurilor stabilite la nivel naţional, enumerate în anexa II, referitoare la următoarele domenii:

(a) mediu, schimbări climatice și bunele condiţii agricole ale terenurilor;

(b) sănătate publică, sănătatea animalelor și sănătatea plantelor;

(c) bunăstarea animalelor.

(2) Actele juridice menţionate în anexa II privind cerinţele de reglementare în materie de gestionare se aplică în versiunea aflată în vigoare și, în cazul directivelor, în versiunea pusă în aplicare de statele membre.

▼B

(3) În plus, în ceea ce privește anii 2015 și 2016, normele privind ecocondiționalitatea cuprind și întreținerea pășunilor permanente. Statele membre care erau membre ale Uniunii la 1 ianuarie 2004 se asigură că terenurile care erau pășuni permanente la data prevăzută pentru cererile de ajutor pe suprafață pentru 2003 sunt întreținute ca pășuni permanente în limitele definite. Statele membre care au devenit membre ale Uniunii în 2004 se asigură că terenurile care erau pășuni permanente la 1 mai 2004 sunt întreținute ca pășuni permanente în limitele definite. Bulgaria și România se asigură că terenurile utilizate ca pășuni permanente la 1 ianuarie 2007 sunt întreținute ca pășuni permanente în limitele definite. Croația se asigură că terenurile utilizate ca pășuni permanente la 1 iulie 2013 sunt întreținute ca pășuni permanente în limitele definite.

Primul paragraf nu se aplică pășunilor permanente care urmează să fie împădurite, dacă împădurirea este compatibilă cu mediul și dacă sunt excluse plantările de brazi de Crăciun și de specii cu creștere rapidă cultivate pe termen scurt.

(4) Pentru a se ține cont de alineatul (3), Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, care să conțină norme referitoare la întreținerea pășunilor permanente, în special pentru a se asigura că sunt luate măsuri la nivelul fermierilor în vederea întreținerii pășunilor permanente, inclusiv obligații individuale care să fie respectate, precum obligația de reconvertire a unor suprafețe în pășuni permanente atunci când se constată că proporția terenurilor cu pășuni permanente scade.

Pentru a asigura aplicarea corectă a obligațiilor statelor membre, pe de o parte, și ale fermierilor individuali, pe de altă parte, în ceea ce privește întreținerea pășunilor permanente, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în vederea stabilirii condițiilor și metodelor de determinare a raportului care trebuie menținut între pășunile permanente și terenurile agricole.

(5) În sensul alineatelor (3) și (4), „pășuni permanente” înseamnă pășuni permanente astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (c) din versiunea inițială a Regulamentului (CE) nr. 1120/2009.

Articolul 94

Obligațiile statelor membre în legătură cu bunele condiții agricole și de mediu

Statele membre se asigură că toate suprafețele agricole, inclusiv cele care nu mai sunt exploatate pentru producție, sunt menținute în bune condiții agricole și de mediu. Statele membre definesc, la nivel național sau regional, standarde minime pentru beneficiari în ceea ce privește bunele condiții agricole și de mediu, pe baza anexei II, ținând seama de

▼B

caracteristicile specifice ale suprafeţelor în cauză, inclusiv de condiţiile pedologice și climatice, de sistemele agricole existente, de utilizarea terenurilor, de rotaţia culturilor, de practicile agricole și de structurile exploataţiilor.

Statele membre nu definesc cerinţe minime care nu sunt stabilite în anexa II.

Articolul 95

Informaţii pentru beneficiari

Statele membre furnizează beneficiarilor vizaţi, prin mijloace electronice atunci când este oportun, lista cerinţelor și a standardelor care trebuie aplicate la nivelul exploataţiei agricole, precum și informaţii clare și precise cu privire la acestea.

CAPITOLUL II

Sistemul de control și sancţiunile administrative legate de ecocondiţionalitate

Articolul 96

Controale privind ecocondiţionalitatea

(1) După caz, statele membre utilizează sistemul integrat stabilit în titlul V capitolul II și, în special, elementele menţionate la articolul 68 alineatul (1) literele (a), (b), (d), (e) și (f).

Statele membre își pot utiliza sistemele de administrare și control existente pentru a asigura respectarea normelor privind ecocondiţionalitatea.

Sistemele respective, în special sistemul de identificare și de înregistrare a animalelor instituit în conformitate cu Directiva 2008/71/CE a Consiliului ([1]) și cu Regulamentele (CE) nr. 1760/2000 și (CE) nr. 21/2004 sunt compatibile cu sistemul integrat menţionat în titlul V capitolul II din prezentul regulament.

(2) În funcţie de cerinţele, standardele, actele sau domeniile ecocondiţionalităţii în cauză, statele membre pot decide să efectueze controale administrative, în special controalele prevăzute deja în cadrul sistemelor de control aplicabile respectivei cerinţe sau respectivului standard, act sau domeniu de ecocondiţionalitate.

(3) Statele membre efectuează controale la faţa locului pentru a verifica dacă un beneficiar respectă obligaţiile stabilite în prezentul titlu.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind efectuarea controalelor în vederea verificării respectării obligaţiilor menţionate în temeiul prezentului titlu, inclusiv norme care să permită luarea în considerare în cadrul analizei de risc a următorilor factori:

([1]) Directiva 2008/71/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind identificarea și înregistrarea porcinelor (JO L 213, 8.8.2008, p. 31).

▼B

(a) participarea fermierilor la sistemul de consiliere agricolă, astfel cum este prevăzut în titlul III din prezentul regulament;

(b) participarea fermierilor la sistemul de certificare, dacă acoperă cerinţele și standardele vizate.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 97

Aplicarea sancţiunii administrative

(1) Sancţiunea administrativă prevăzută la articolul 91 se aplică atunci când nu sunt respectate normele privind ecocondiţionalitatea, în orice moment în cursul unui an calendaristic (denumit în continuare „anul calendaristic în cauză”), și când neconformitatea în cauză îi poate fi imputată direct beneficiarului care a depus cererea de ajutor sau de plată în anul calendaristic în cauză.

Primul paragraf se aplică *mutatis mutandis* beneficiarilor în cazul cărora se constată că nu au respectat normele privind ecocondiţionalitatea, în orice moment al perioadei de trei ani care începe la data de 1 ianuarie a anului care urmează anului calendaristic în care a fost acordată prima plată în temeiul programelor de sprijin pentru restructurare și conversie sau în orice moment al anului care începe la data de 1 ianuarie a anului care urmează anului calendaristic în care a fost acordată plata în temeiul programelor de sprijin pentru recoltarea înainte de coacere, menţionate în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 (denumiţi în continuare „anii în cauză”).

(2) În cazurile în care terenul este transferat în cursul anului calendaristic în cauză sau al anilor în cauză, alineatul (1) se aplică, de asemenea, dacă neconformitatea în cauză este rezultatul unei acţiuni sau omisiuni imputabile direct persoanei căreia sau de la care a fost transferat terenul agricol. Prin derogare de la prima teză, în cazul în care persoana căreia i se poate imputa direct acţiunea sau omisiunea a depus o cerere de ajutor sau de plată în anul calendaristic în cauză sau în anii în cauză, sancţiunea administrativă se aplică pe baza sumelor totale ale plăţilor menţionate la articolul 92 care au fost sau urmează a fi acordate persoanei respective.

În sensul prezentului alineat, „transfer” înseamnă orice tip de tranzacţie prin care terenul agricol încetează să mai fie la dispoziţia cedentului.

(3) În pofida alineatului (1) și sub rezerva normelor care urmează a fi adoptate în temeiul articolului 101, statele membre pot decide să nu aplice o sancţiune administrativă pe beneficiar și pe an calendaristic atunci când cuantumul sancţiunii este de maximum 100 EUR.

▼B

În cazul în care un stat membru decide să utilizeze opţiunea prevăzută la primul paragraf, autoritatea competentă întreprinde în anul următor, pentru un eșantion de beneficiari, acţiunile necesare pentru a verifica dacă beneficiarul a remediat constatările de neconformitate în cauză. Constatările și obligaţia de a întreprinde o acţiune corectivă sunt notificate beneficiarului.

(4) Aplicarea unei sancţiuni administrative nu aduce atingere legalităţii și corectitudinii plăţilor cărora li se aplică.

Articolul 98

Aplicarea sancţiunii administrative în Bulgaria, Croaţia și România

În cazul Bulgariei și al României, sancţiunile administrative menţionate la articolul 91 se aplică cel târziu de la 1 ianuarie 2016 în ceea ce privește cerinţele de reglementare în materie de gestionare în domeniul bunăstării animalelor menţionate în anexa II.

Pentru Croaţia, sancţiunile menţionate la articolul 91 se aplică în conformitate cu următorul calendar în ceea ce privește cerinţele legale în materie de gestionare (CLMG) menţionate în anexa II:

(a) de la 1 ianuarie 2014, pentru CLMG 1 până la CLMG 3 și pentru CLMG 6 până la CLMG 8;

(b) de la 1 ianuarie 2016, pentru CLMG 4, CLMG 5, CLMG 9 și CLMG 10;

(c) de la 1 ianuarie 2018, pentru CLMG 11 până la CLMG 13.

Articolul 99

Calcularea sancţiunii administrative

(1) Sancţiunea administrativă prevăzută la articolul 91 se aplică prin reducerea plăţilor sau excluderea de la întreaga sumă a plăţilor menţionate la articolul 92 care au fost acordate sau urmează a fi acordate beneficiarului respectiv în legătură cu cererile de ajutor pe care acesta le-a transmis sau urmează să le transmită în cursul anului calendaristic în care a avut loc constatarea.

Pentru calcularea reducerilor și a excluderilor respective, se ţine seama de gravitatea, amploarea, persistenţa și repetarea neconformităţii constatate, precum și de criteriile stabilite la alineatele (2), (3) și (4).

(2) În caz de neconformitate datorată neglijenţei, procentul reducerii este de maximum 5 %, iar în caz de neconformitate repetată, de maximum 15 %.

Statele membre pot institui un sistem de alertă timpurie aplicabil cazurilor de neconformitate care, date fiind gravitatea, amploarea și durata lor reduse, să nu conducă, în cazuri justificate corespunzător, la o reducere sau la excludere. În cazul în care un stat membru decide să utilizeze această opţiune, autoritatea competentă îi trimite beneficiarului o avertizare timpurie, notificând beneficiarului constatarea și obligaţia de a lua măsuri de remediere. În cazul în care un control ulterior stabilește că neconformitatea nu a fost remediată, reducerea în temeiul primului paragraf se aplică retroactiv.

▼B

Totuși, cazurile de neconformitate care constituie un risc direct pentru sănătatea publică sau pentru sănătatea animalelor fac întotdeauna obiectul unei reduceri sau al excluderii.

Statele membre pot acorda acces prioritar la sistemul de consiliere agricolă beneficiarilor care primesc pentru prima oară o avertizare timpurie.

(3) În cazul unei neconformităţi deliberate, procentul reducerii este de minimum 20 % și se poate ajunge până la excluderea totală din una sau mai multe scheme de ajutor și se poate aplica pentru unul sau mai mulţi ani calendaristici.

(4) În orice caz, cuantumul total al reducerilor și excluderilor pentru un an calendaristic nu depășește cuantumul total menţionat la alineatul (1) primul paragraf.

Articolul 100

Cuantumuri rezultate din ecocondiţionalitate

Statele membre pot reține 25 % din cuantumurile rezultate din aplicarea reducerilor și excluderilor menţionate la articolul 99.

Articolul 101

Competenţele Comisiei în ceea ce privește aplicarea și calcularea sancţiunilor administrative

(1) Pentru a se asigura distribuirea corectă a fondurilor către beneficiarii de drept și pentru ca ecocondiţionalitatea să se desfășoare într-o manieră eficientă, coerentă și nediscriminatorie, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115:

(a) în vederea instituirii unei baze armonizate pentru calcularea sancţiunilor administrative rezultate din ecocondiţionalitate menţionate la articolul 99, ţinând cont de reducerile datorate disciplinei financiare;

(b) privind condiţiile pentru aplicarea și calcularea sancţiunilor administrative rezultate din ecocondiţionalitate, inclusiv în cazul în care neconformitatea îi poate fi imputată direct beneficiarului în cauză.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme detaliate de procedură și tehnice cu privire la calcularea și aplicarea sancţiunilor administrative menţionate la articolele 97 - 99, inclusiv în ceea ce privește beneficiarii care constau într-un grup de persoane în temeiul articolelor 28 și 29 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

▼B

TITLUL VII

DISPOZIŢII COMUNE

CAPITOLUL I

Comunicare

Articolul 102

Comunicarea informaţiilor

(1) Pe lângă dispoziţiile stabilite de regulamentele sectoriale, statele membre transmit Comisiei următoarele informaţii, declaraţii și documente:

(a) în ceea ce privește agenţiile de plăţi și organismele de coordonare acreditate:

(i) documentul de acreditare a acestora;

(ii) funcţia lor (agenţie de plăţi acreditată sau organism de coordonare acreditat);

(iii) după caz, retragerea acreditarii acestora;

(b) în ceea ce privește organismele de certificare:

(i) denumirea lor;

(ii) adresa lor,

(c) în ceea ce privește măsurile legate de operaţiunile finanţate din Fonduri:

(i) declaraţiile de cheltuieli, care au și rolul de cereri de plată, semnate de agenţia de plăţi acreditată sau de organismul de coordonare acreditat, și însoţite de informaţiile solicitate;

(ii) evaluarea cerinţelor lor financiare în ceea ce privește FEGA și, în ceea ce privește FEADR, actualizarea estimărilor privind declaraţiile de cheltuieli care vor fi prezentate în cursul anului și estimările privind declaraţiile de cheltuieli pentru exerciţiul financiar următor;

(iii) declaraţia de gestiune și conturile anuale ale agenţiilor de plăţi acreditate;

(iv) un rezumat anual al rezultatelor tuturor auditurilor și controalelor realizate conform calendarului și disponibile și al dispoziţiilor detaliate stabilite în normele specifice ale sectorului.

Conturile anuale ale agenţiilor de plăţi acreditate, aferente cheltuielilor FEADR, se comunică pentru fiecare program în parte.

(2) Statele membre informează în detaliu Comisia în ceea ce privește măsurile întreprinse în vederea obţinerii bunelor condiţii agricole și de mediu menţionate la articolul 94 și detaliile sistemului de consiliere agricolă menţionat în titlul III.

▼B

(3) Statele membre informează periodic Comisia în legătură cu aplicarea sistemului integrat menţionat în titlul V capitolul II. Comisia organizează schimburi de opinii cu statele membre pe această temă.

Articolul 103

Confidenţialitate

(1) Statele membre și Comisia iau toate măsurile necesare pentru asigurarea confidenţialităţii informaţiilor comunicate sau obţinute în urma măsurilor de inspecţie și de verificare și închidere a conturilor puse în aplicare în temeiul prezentului regulament.

Normele stabilite la articolul 8 din Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 se aplică informaţiilor respective.

(2) Fără a aduce atingere dispoziţiilor naţionale referitoare la procedurile judiciare, informaţiile colectate în cursul controalelor prevăzute în titlul V capitolul III sunt protejate prin secretul profesional. Aceste informaţii nu pot fi comunicate altor persoane decât celor care, prin funcţiile lor în statele membre sau în instituţiile Uniunii, trebuie să le cunoască pentru a-și putea îndeplini funcţiile.

Articolul 104

Competenţele Comisiei

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind:

(a) forma, conţinutul, periodicitatea, termenele și modalităţile de transmitere către Comisie sau de punere la dispoziţia acesteia:

(i) a declaraţiilor de cheltuieli și a estimărilor cheltuielilor, precum și a actualizărilor acestora, inclusiv a veniturilor alocate;

(ii) a declaraţiei de gestiune și a conturilor anuale ale agenţiilor de plăţi, precum și a rezultatelor tuturor auditurilor și controalelor realizate și disponibile;

(iii) a rapoartelor de certificare a conturilor;

(iv) a numelor și datelor de identificare ale agenţiilor de plăţi acreditate, ale organismelor de coordonare acreditate și ale organismelor de certificare;

(v) a modalităţilor de luare în calcul și de plată a cheltuielilor finanţate din Fonduri;

(vi) a notificărilor ajustărilor financiare efectuate de statele membre în legătură cu operaţiunile sau programele de dezvoltare rurală și a rapoartelor de sinteză privind procedurile de recuperare demarate de statele membre ca răspuns la nereguli;

(vii) a informaţiilor privind măsurile luate în temeiul articolului 58.

▼B

(b) modalităţile de realizare a schimburilor de informaţii și de documente între Comisie și statele membre și instituirea unor sisteme de informare, precum și tipul, formatul și conţinutul datelor care urmează a fi prelucrate de aceste sisteme și normele corespunzătoare privind păstrarea acestor date;

(c) transmiterea de către statele membre către Comisie a informaţiilor, documentelor, statisticilor și rapoartelor, precum și termenele și metodele aferente acestor notificări.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

CAPITOLUL II

Utilizarea monedei euro

Articolul 105

Principii generale

(1) Sumele specificate în deciziile Comisiei de adoptare a programelor de dezvoltare rurală, sumele aferente angajamentelor și plăţilor efectuate de Comisie, sumele cheltuielilor atestate sau certificate și sumele din declaraţiile de cheltuieli ale statelor membre se exprimă și se plătesc în euro.

(2) Preţurile și sumele stabilite în legislaţia agricolă sectorială se exprimă în euro.

Acestea se acordă sau se colectează în euro în statele membre care au adoptat moneda euro și în moneda naţională în statele membre care nu au adoptat moneda euro.

Articolul 106

Cursul de schimb și faptul generator

(1) În statele membre care nu au adoptat moneda euro, preţurile și cuantumurile menţionate la articolul 105 alineatul (2) sunt convertite în moneda naţională prin utilizarea unui curs de schimb.

(2) Faptul generator al cursului de schimb este:

(a) îndeplinirea formalităţilor vamale de import sau export, în cazul sumelor percepute sau acordate în cadrul schimburilor comerciale cu ţări terţe;

(b) faptul prin care este atins obiectivul economic al operaţiunii, în toate celelalte cazuri.

(3) În cazul în care o plată directă prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se face către un beneficiar în altă monedă decât euro, statele membre convertesc cuantumul ajutorului exprimat în euro în moneda naţională pe baza celui mai recent curs de schimb stabilit de Banca Centrală Europeană anterior datei de 1 octombrie a anului pentru care se acordă ajutorul.

▼B

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot decide, în cazuri justificate corespunzător, să realizeze conversia pe baza mediei ratelor de schimb stabilite de Banca Centrală Europeană în luna anterioară datei de 1 octombrie a anului pentru care se acordă ajutorul. Statele membre care aleg această opțiune stabilesc și publică respectiva rată medie anterior datei de 1 decembrie a anului respectiv.

(4) În ceea ce privește FEGA, când își întocmesc declarațiile de cheltuieli, statele membre care nu au adoptat euro aplică același curs de schimb pe care l-au utilizat pentru a efectua plăți către beneficiari sau pentru a primi venituri, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

(5) Pentru a specifica faptul generator menționat la alineatul (2) sau a-l stabili pentru motive specifice organizării pieței sau sumei în cauză, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 care să conțină norme privind respectivele fapte generatoare și cursul de schimb care trebuie utilizat. Faptul generator specific este determinat în funcție de următoarele criterii:

(a) aplicabilitatea efectivă, în cel mai scurt timp posibil, a ajustărilor cursului de schimb;

(b) similaritatea faptelor generatoare aferente unor operațiuni analoage, realizate în temeiul organizării pieței;

(c) coerența faptelor generatoare pentru diversele prețuri și sume aferente organizării pieței;

(d) practicabilitatea și eficacitatea controalelor privind aplicarea unor cursuri de schimb adecvate.

(6) Pentru a se evita aplicarea de către statele membre care nu au adoptat moneda euro a unor cursuri de schimb diferite, pe de o parte în cazul contabilizării veniturilor încasate sau a ajutoarelor plătite către beneficiari într-o altă monedă decât euro și, pe de altă parte, în cazul întocmirii declarației de cheltuieli de către agenția de plăți, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 care să conțină norme privind cursul de schimb aplicabil la întocmirea declarațiilor de cheltuieli și la înregistrarea operațiunilor de depozitare publică în contabilitatea agenției de plăți.

Articolul 107

Măsuri de garantare și derogări

(1) Comisia poate adopta, prin acte de punere în aplicare, măsuri pentru a garanta aplicarea dreptului Uniunii dacă există posibilitatea ca această aplicare să fie periclitată de practici monetare excepționale legate de moneda națională. Dacă este necesar, măsurile respective pot constitui derogări de la normele existente doar pentru perioada de timp care este strict necesară.

▼B

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Măsurile menţionate la primul paragraf sunt notificate imediat Parlamentului European și Consiliului, precum și statelor membre.

(2) Dacă există riscul ca practici monetare excepţionale legate de o monedă naţională să pericliteze aplicarea dreptului Uniunii, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 care să prevadă derogări de la prezenta secţiune, în special în următoarele cazuri:

(a) dacă o ţară utilizează tehnici de schimb anormale, cum ar fi cursuri de schimb multiple, sau aplică acorduri de barter,

(b) dacă ţările în cauză au monede care nu sunt cotate pe pieţele valutare oficiale sau dacă evoluţia respectivelor monede poate denatura comerţul.

Articolul 108

Utilizarea monedei euro de state membre care nu fac parte din zona euro

(1) Dacă un stat membru care nu a adoptat moneda euro ia decizia de a plăti în euro, nu în moneda sa naţională, cheltuielile care decurg din legislaţia agricolă sectorială, statul membru respectiv ia măsuri pentru a se asigura că folosirea monedei euro nu oferă un avantaj sistematic faţă de utilizarea monedei naţionale.

(2) Statul membru notifică Comisiei măsurile planificate, înainte de intrarea acestora în vigoare. Măsurile nu pot produce efecte înainte ca Comisia să comunice că este de acord cu acestea.

CAPITOLUL III

Raport și evaluare

Articolul 109

Raportul financiar anual

Până la sfârșitul lunii septembrie a fiecărui an următor exerciţiului bugetar, Comisia întocmește un raport financiar privind administrarea Fondurilor în timpul exerciţiului financiar precedent, pe care îl înaintează Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 110

Monitorizarea și evaluarea PAC

(1) Se instituie un cadru comun de monitorizare și evaluare în vederea măsurării performanţelor PAC, mai ales:

(a) a plăţilor directe prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(b) a măsurilor de piaţă prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;

▼B

(c) a măsurilor de dezvoltare rurală prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și

(d) a dispoziţiilor prezentului regulament.

Comisia monitorizează aceste măsuri de politică pe baza raportării de către statele membre în conformitate cu normele stabilite în regulamentele menţionate la primul paragraf. Comisia elaborează un plan de evaluare multianual care să includă evaluări periodice ale unor instrumente specifice pe care le va realiza.

Pentru a se asigura că performanţele sunt măsurate în mod eficace, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește conţinutul și construcţia cadrului menţionat.

(2) Performanţa măsurilor PAC menţionate la alineatul (1) se măsoară în raport cu următoarele obiective:

(a) producţia viabilă de produse alimentare, acordând o atenţie deosebită veniturilor agricole, productivităţii agricole și stabilităţii preţurilor;

(b) gestionarea durabilă a resurselor naturale și acţiunile de combatere a schimbărilor climatice, acordând o atenţie deosebită emisiilor de gaze cu efect de seră, biodiversităţii, solului și apei;

(c) dezvoltarea teritorială echilibrată, acordând o atenţie deosebită ocupării forţei de muncă în mediul rural, creșterii economice și sărăciei în zonele rurale.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care definește un set de indicatori specific pentru obiectivele menţionate la primul paragraf. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

Indicatorii sunt legaţi de structura și obiectivele politicii și permit evaluarea progresului, a eficacităţii și a eficienţei politicii în raport cu obiectivele respective.

(3) Cadrul de monitorizare și evaluare reflectă structura PAC în felul următor:

(a) în ceea ce privește plăţile directe prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, măsurile de piaţă prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și dispoziţiile prezentului regulament, Comisia monitorizează aceste instrumente pe baza rapoartelor din partea statelor membre în conformitate cu normele prevăzute în respectivele regulamente. Comisia elaborează un plan de evaluare multianual cu evaluări periodice ale unor instrumente specifice care urmează să fie efectuate sub responsabilitatea Comisiei. Evaluările se efectuează la timp, de către evaluatori independenţi;

(b) monitorizarea și evaluarea intervenţiei politicii de dezvoltare rurală va fi efectuată în conformitate cu articolele 67 - 79 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

▼B

Comisia asigură faptul că impactul combinat al tuturor instrumentelor PAC menţionate la alineatul (1) este măsurat și evaluat în raport cu obiectivele comune menţionate la alineatul (2). Performanţa PAC în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor sale comune este măsurată și evaluată pe baza indicatorilor de impact comuni, iar cea a obiectivelor specifice subiacente pe baza indicatorilor de rezultat. Pe baza dovezilor furnizate în evaluările PAC, inclusiv în evaluările privind programele de dezvoltare rurală, precum și a altor surse de informaţii relevante, Comisia elaborează rapoarte privind măsurarea și evaluarea performanţei comune a tuturor instrumentelor PAC.

(4) Statele membre furnizează Comisiei toate informaţiile necesare pentru a permite monitorizarea și evaluarea măsurilor în cauză. În limitele posibilităţilor, aceste informaţii se bazează pe surse de date confirmate, precum Reţeaua de informaţii contabile agricole și Eurostat.

Comisia ţine cont de nevoile de date și de sinergiile dintre potenţialele surse de date, mai ales de utilizarea datelor în scopuri statistice, atunci când este cazul.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind informaţiile care trebuie trimise de statele membre, ţinând seama de necesitatea evitării tuturor sarcinilor administrative inutile, precum și norme privind nevoile de date și sinergiile dintre potenţialele surse de date. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

(5) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport iniţial cu privire la punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv privind primele rezultate referitoare la performanţa PAC, până la 31 decembrie 2018. Un al doilea raport, care să includă o evaluare a performanţei PAC, este prezentat până la 31 decembrie 2021.

CAPITOLUL IV

Transparenţa

Articolul 111

Publicarea beneficiarilor

(1) Statele membre asigură publicarea anuală ex-post a beneficiarilor Fondurilor. Publicarea conţine:

(a) fără a aduce atingere primului paragraf din articolul 112 din prezentul regulament, numele beneficiarului, după cum urmează:

(i) prenumele și numele de familie, în cazul în care beneficiarul este o persoană fizică;

(ii) denumirea juridică completă, așa cum a fost înregistrată, în cazul în care beneficiarul este o persoană juridică cu personalitate juridică proprie conform legislaţiei statului membru în cauză;

▼B

(iii) denumirea completă a asociaţiei, așa cum a fost înregistrată sau recunoscută oficial, în cazul în care beneficiarul este o asociaţie fără personalitate juridică proprie;

(b) localitatea în care beneficiarul își are domiciliul sau în care acesta este înregistrat și, după caz, codul poștal sau partea din acesta care identifică localitatea;

(c) cuantumurile corespunzătoare fiecărei măsuri finanţate din Fonduri, primite de către fiecare beneficiar în cursul exerciţiului financiar în cauză;

(d) natura și descrierea măsurilor finanţate din oricare dintre Fonduri și în temeiul cărora este acordată plata menţionată la litera (c).

Informaţiile menţionate în primul paragraf sunt puse la dispoziţie pe un site internet unic pentru fiecare stat membru. Acestea sunt disponibile timp de doi ani de la data publicării iniţiale.

(2) În ceea ce privește plăţile care corespund măsurilor finanţate de FEADR, menţionate la alineatul (1) primul paragraf litera (c), sumele care urmează să fie publicate corespund finanţării publice totale, incluzând atât contribuţia Uniunii, cât și contribuţia naţională.

Articolul 112

Pragul

Statele membre nu publică numele unui beneficiar, astfel cum se prevede la articolul 111 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din prezentul regulament în următoarele situaţii:

(a) în cazul statelor membre care instituie schema pentru micii fermieri prevăzută la Titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, atunci când cuantumul ajutoarelor primite pe parcursul unui an de către un beneficiar este mai mic sau egal cu cuantumul stabilit de statele membre, astfel cum este menţionat la articolul 63 alineatul (1) paragraful al doilea sau la articolul 63 alineatul (2) paragraful al doilea din respectivul regulament;

(b) în cazul statelor membre care nu instituie schema pentru micii fermieri prevăzută la titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, atunci când cuantumul ajutoarelor primite în cursul unui an de către un beneficiar este mai mic sau egal cu 1 250 EUR.

În cazul menţionat la primul paragraf litera (a), cuantumurile fixate de statele membre în conformitate cu articolul 63 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și notificate Comisiei în temeiul regulamentului respectiv sunt făcute publice de către Comisie în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolul 114.

În cazul în care se aplică primul paragraf din prezentul articol, statele membre publică informaţiile menţionate la articolul 111 alineatul (1) primul paragraf literele (b), (c) și (d), iar beneficiarul este identificat printr-un cod. Statele membre decid cu privire la forma codului respectiv.

▼B

Articolul 113

Informarea beneficiarilor

Statele membre informează beneficiarii că datele lor vor fi făcute publice în conformitate cu articolul 111 și că datele pot fi prelucrate de către organisme de audit și de investigare ale Uniunii și ale statelor membre în vederea protejării intereselor financiare ale Uniunii.

În conformitate cu cerinţele Directivei 95/46/CE, în cazul datelor cu caracter personal, statele membre informează beneficiarii cu privire la drepturile care le revin în temeiul normelor privind protecţia datelor și cu privire la procedurile aplicabile pentru exercitarea acestor drepturi.

Articolul 114

Competenţele Comisiei

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește:

(a) norme privind forma, inclusiv modul de prezentare pentru fiecare măsură, și calendarul de publicare prevăzut la articolele 111 și 112;

(b) norme pentru aplicarea uniformă a articolului 113;

(c) norme privind cooperarea dintre Comisie și statele membre.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 116 alineatul (3).

TITLUL VIII

DISPOZIŢII FINALE

Articolul 115

Exercitarea delegării de competenţe

(1) Competența de a adopta acte delegate menţionată la articolele 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 și 120 este conferită Comisiei în condiţiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menţionată la articolele 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 și 120 se conferă Comisiei pentru o perioadă de șapte ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competenţe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de șapte ani. Delegarea de competenţe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepţia cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

▼B

(3) Delegarea de competenţe menţionată la articolele 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 și 120 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competenţe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 și 120 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a formulat obiecţii în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înaintea expirăriitermenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecţii. Respectivul termen se prelungește cu două luni la iniţiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 116

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de un comitet intitulat comitetul pentru fondurile agricole. Comitetul respectiv este un comitet în înţelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

În sensul articolelor 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 și 104, în ceea ce privește chestiunile legate de plăţile directe, dezvoltarea rurală și/sau organizarea comună a pieţelor, Comisia este asistată de Comitetul pentru fondurile agricole, de Comitetul pentru plăţi directe, de Comitetul pentru dezvoltare rurală și/sau de Comitetul de gestionare a organizării comune a pieţelor agricole instituite prin prezentul regulament, Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Respectivele comitete sunt comitete în înţelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul actelor menţionate la articolul 8, atunci când comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

▼B

Articolul 117

Prelucrarea și protejarea datelor cu caracter personal

(1) Statele membre și Comisia colectează date cu caracter personal în scopul desfășurării activităţilor lor respective de gestionare, control și audit, precum și al îndeplinirii obligaţiilor de monitorizare și evaluare care le revin în temeiul prezentului regulament și, în special, a celor stabilite la titlul II capitolul II, titlul III, titlul IV capitolele III și IV, titlurile V și VI și titlul VII capitolul III, precum și în scopuri statistice, și nu prelucrează aceste date într-un mod incompatibil cu acest scop.

(2) În cazul în care sunt prelucrate în scopuri de monitorizare și evaluare, în conformitate cu titlul VII capitolul III, precum și în scopuri statistice, datele cu caracter personal devin anonime și sunt prelucrate exclusiv în formă agregată.

(3) Datele cu caracter personal sunt prelucrate în conformitate cu Directiva 95/46/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001. În mod special, aceste date nu sunt stocate într-un mod care permite identificarea persoanelor vizate pentru o perioadă mai mare decât cea necesară în scopurile pentru care au fost colectate sau pentru care sunt prelucrate în continuare, ţinând seama de perioadele de păstrare prevăzute de dreptul aplicabil la nivel naţional și la nivelul Uniunii.

(4) Statele membre informează persoanele vizate că datele lor cu caracter personal pot fi procesate de către organe naţionale sau ale Uniunii în conformitate cu alineatul (1) și că, în acest sens, beneficiază de drepturile prevăzute în normele în materie de protecţie a datelor, și anume Directiva 95/46/CE și, respectiv, ale Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(5) Prezentul articol face obiectul articolelor 111 - 114.

Articolul 118

Nivelul de punere în aplicare

Statele membre sunt responsabile pentru punerea în aplicare a programelor și pentru îndeplinirea atribuţiilor care le revin în temeiul prezentului regulament la nivelul pe care acestea îl consideră corespunzător, în conformitate cu cadrul instituţional, juridic și financiar al fiecărui stat membru și sub rezerva conformităţii cu prezentul regulament și cu alte norme relevante ale Uniunii.

Articolul 119

Abrogare

(1) Regulamentele (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 se abrogă.

▼M1

Cu toate acestea, articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 și normele relevante de punere în aplicare continuă să se aplice până la 31 decembrie 2014, iar articolele 30 și 44a din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 și normele relevante de punere în aplicare continuă să se aplice în cazul cheltuielilor și plăţilor efectuate pentru exerciţiul financiar agricol 2013.

▼B

(2) Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa III.

▼M1

Articolul 119a

Derogare de la Regulamentul (UE) nr. 966/2012

Prin derogare de la articolul 59 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 966/2012 și de la articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament, pentru exercițiul financiar agricol 2014 nu este necesar ca avizul organismului de certificare să stabilească dacă cheltuielile prezentate Comisiei spre rambursare sunt legale și conforme.

▼B

Articolul 120

Măsuri tranzitorii

▼C2

Pentru a se asigura tranziția lină de la dispozițiile regulamentelor abrogate menționate la articolul 119 la cele ale prezentului regulament, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 privind cazurile în care se pot aplica derogări de la normele prevăzute în prezentul regulament.

▼B

Articolul 121

Intrarea în vigoare și aplicarea

(1) Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

▼M1

(2) Cu toate acestea, se aplică următoarele dispoziții:

(a) articolele 7, 8, 16, 25, 26 și 43, de la 16 octombrie 2013;

(b) Articolul 52, titlul III, titlul V capitolul II și titlul VI, de la 1 ianuarie 2015.

(3) În pofida alineatelor (2) și (3):

(a) articolele 9, 18, 40 și 51, se aplică cheltuielilor efectuate începând cu 16 octombrie 2013;

(b) Titlul VII capitolul IV se aplică plăților efectuate începând cu exercițiul financiar agricol 2014 în continuare.

▼B

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

INFORMAȚII ÎN CEEA CE PRIVEȘTE ATENUAREA SCHIMBĂRILOR CLIMATICE ȘI ADAPTAREA LA ACESTEA, BIODIVERSITATEA ȘI PROTECȚIA APELOR, ASTFEL CUM SUNT PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 12 ALINEATUL (3) LITERA (D)

Atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea:

— informații privind impacturile preconizate ale schimbărilor climatice în regiunile în cauză, ale emisiilor de gaze cu efect de seră generate de practicile agricole în cauză și privind contribuția sectorului agricol la atenuare prin practici agricole și agroforestiere îmbunătățite și prin dezvoltarea unor proiecte referitoare la energia din surse regenerabile în cadrul exploatațiilor agricole și la îmbunătățirea eficienței energetice în cadrul exploatațiilor agricole.

— informații care îi ajută pe fermieri în planificarea optimă a investițiilor măsurile de protejare a sistemelor lor agricole față de schimbările climatice și fondurile Uniunii pe care le pot utiliza pentru a realiza acest lucru; în special, informații privind adaptarea terenului agricol la fluctuațiile și schimbările pe termen lung ale climei și informații cu privire la modul de adoptare a unor măsuri agronomice practice pentru a spori rezistența sistemelor agricole la inundații și secete, precum și informații cu privire la modul în care se pot îmbunătăți și optimiza nivelurile de carbon din sol.

Biodiversitate:

— informații privind corelarea pozitivă între biodiversitate și rezistența ecosistemului agricol și răspândirea riscului și, de asemenea, legătura între monoculturi și susceptibilitatea de eșec/daune de cultură cauzate de dăunători și evenimente climatice extreme

— informații privind modul optim de a preveni răspândirea speciilor invazive străine, de ce acest lucru este important pentru funcționarea eficientă a ecosistemului și rezistența acestuia la schimbările climatice, inclusiv informații privind accesul la finanțare pentru scheme de eradicare ce presupun costuri suplimentare

Protecția apelor:

— informații privind sistemele de irigații sustenabile, cu un volum scăzut și modul de optimizare a sistemelor alimentate cu apă pluvială, pentru a promova o utilizare eficientă a apei.

— informații privind reducerea utilizării apei în agricultură, inclusiv alegerea culturilor, îmbunătățirea humusului din sol pentru a spori retenția apei și diminuarea necesității de irigații.

Generalități

— Schimbul de bune practici, instruirea și consolidarea capacității (se aplică în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, biodiversitatea și protecția apelor menționate anterior în prezenta anexă)

▼B

ANEXA II

NORME PRIVIND ECOCONDIȚIONALITATEA, ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 93

CLMG: cerințe legale în materie de gestionare

BCAM: standarde pentru bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor

Domeniu	Aspect principal	Cerințe și standarde		
Mediu, schimbări climatice, bunele condiții agricole ale terenurilor	Apă	CLMG 1	Directiva Consiliului 91/676/CEE din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole(JO L 375, 31.12.1991, p. 1)	articolele 4 și 5
		BCAM 1	crearea de zone tampon de-a lungul cursurilor de apă ([1])	
		BCAM 2	în cazul în care utilizarea apei pentru irigații face obiectul autorizării, respectarea procedurilor de obținere a autorizațiilor	
		BCAM 3	protecția apelor subterane împotriva poluării: interdicția deversării directe în apele subterane și măsurile de prevenire a poluării indirecte a apelor subterane prin descărcarea pe pământ și scurgerea prin sol a substanțelor periculoase enumerate în anexa la Directiva 80/68/CEE în versiunea acesteia aflată în vigoare în ultima zi a valabilității sale, în măsura în care se referă la activitatea agricolă	
	Sol și stoc de carbon	BCAM 4	acoperirea minimă a solului	
		BCAM 5	gestionarea minimă a terenului care să reflecte condițiile locale specifice pentru limitarea eroziunii	
		BCAM 6	menținerea nivelului de materie organică din sol prin practici adecvate, inclusiv interdicția de a incendia miriștile arabile, cu excepția motivelor fitosanitare ([2])	
	Biodiversitate	CLMG 2	Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice(JO L 20, 26.1.2010, p. 7)	articolul 3 alineatul (1), articolul 3 alineatul (2) litera (b), articolul 4 alineatele (1), (2) și (4)
		CLMG 3	Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7)	articolul 6 alineatele (1) și (2)

▼B

Domeniu	Aspect principal	Cerințe și standarde		
	Peisaj, nivelul minim de întreţinere	BCAM 7	menţinerea particularităţilor peisajelor, inclusiv, dacă este cazul, a gardurilor vii, a iazurilor, a şanţurilor şi a arborilor în aliniament, în pâlc sau izolaţi, precum și a marginilor câmpurilor și a teraselor, inclusiv interzicerea tăierii gardurilor vii și a arborilor în perioada de reproducere și creștere a păsărilor și, opţional, măsuri pentru evitarea speciilor de plante invazive	
Sănătate publică, sănătatea animalelor și sănătatea plantelor	Siguranţa alimentară	CLMG 4	Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerinţelor generale ale legislaţiei alimentare, de instituire a Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranţei produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1)	articolele 14 și 15, articolul 17 alineatul (1) ([3]) și articolele 18, 19 și 20
		CLMG 5	Directiva Consiliului 96/22/CE din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanţe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanţelor β-agoniste și de abrogare a directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE(JO L 125, 23.5.1996, p. 3)	articolul 3 literele (a), (b), (d) și (e) și articolele 4, 5 și 7
	Identificarea și înregistrarea animalelor	CLMG 6	Directiva 2008/71/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind identificarea și înregistrarea porcinelor (JO L 213, 8.8.2005, p. 31)	articolele 3, 4 și 5,
		CLMG 7	Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzatși de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1)	articolele 4 și 7
		CLMG 8	Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE (JO L 5, 9.1.2004, p. 8)	articolele 3, 4 și 5,
	Bolile animalelor	CLMG 9	Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1)	articolele 7, 11, 12, 13 și 15

▼B

Domeniu	Aspect principal	Cerințe și standarde		
	Produse de protecție a plantelor	CLMG 10	Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1)	articolul 55 primele două teze
Bunăstarea animalelor	Bunăstarea animalelor	CLMG 11	Directiva 2008/119/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime privind protecția vițeilor (JO L 10, 15.1.2009, p. 7)	articolele 3 și 4
		CLMG 12	Directiva 2008/120/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime de protecție a porcilor(JO L 47, 18.2.2009, p. 5)	articolul 3 și articolul 4
		CLMG 13	Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă(JO L 221, 8.8.1998, p. 23)	articolul 4

([1]) Zonele tampon prevăzute de BCAM trebuie să respecte, atât în interiorul, cât și în afara zonelor vulnerabile desemnate în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Directiva 91/676/CEE, cel puțin cerințele legate de condițiile privind utilizarea îngrășămintelor pe terenuri aflate în apropierea cursurilor de apă, menționate la punctul A4 din anexa II la Directiva 91/676/CEE, care urmează să fie aplicate în conformitate cu programele de acțiune ale statelor membre stabilite în temeiul articolului 5 alineatul (4) din Directiva 91/676/CEE.

([2]) Cerința poate fi limitată la o interdicție generală de a incendia miriștile arabile, dar un stat membru poate decide să prescrie cerințe suplimentare.

([3]) Astfel cum s-a pus în aplicare în special prin:

— articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 470/2009 și anexa la Regulamentul (CE) nr. 37/2010,

— Regulamentul (CE) nr. 852/2004: articolul 4 alineatul (1) și anexa I partea A [II 4 (g, h, j), 5 (f, h), 6; III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c)],

— Regulamentul (CE) nr. 853/2004: articolul 3 alineatul (1) și anexa III secțiunea IX capitolul 1 [I-1 b, c, d, e; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii), c; I-3; I-4; I-5; II-A 1, 2, 3, 4; II-B 1(a, d), 2, 4 (a, b)], anexa III secțiunea X capitolul 1 punctul 1,

— ►C3 Regulamentul (CE) nr. 183/2005: articolul 5 alineatul (1) și anexa I partea A (I-4 e, g; II-2 a, b, e), articolul 5 alineatul (5) și anexa III (secțiunea intitulată „HRĂNIREA”, punctul 1 intitulat „Depozitarea”, prima și ultima teză, și punctul 2 intitulat „Distribuirea hranei pentru animale”, a treia teză), articolul 5 alineatul (6) și ◄

— Regulamentul (CE) nr. 396/2005: articolul 18.

▼B

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

1. Regulamentul (EEC) No 352/78

Regulamentul (EEC) No 352/78	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 43 alineatul (1) litera (e)
Articolul 2	Articolul 43 alineatul (2)
Articolul 3	Articolul 46 alineatul (1)
Articolul 4	—
Articolul 5	—
Articolul 6	—

2. Regulamentul (EC) No 2799/98

Regulamentul (EC) No 2799/98	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 105 alineatul (2) și articolul 106
Articolul 3	Articolul 106
Articolul 4	—
Articolul 5	—
Articolul 6	—
Articolul 7	Articolul 107
Articolul 8	Articolul 108
Articolul 9	—
Articolul 10	—
Articolul 11	—

3. Regulamentul (EC) No 814/2000

Regulamentul (EC) No 814/2000	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 45 alineatul (1)
Articolul 2	Articolul 45 alineatul (2)
Articolul 3	—
Articolul 4	—
Articolul 5	—
Articolul 6	—
Articolul 7	—
Articolul 8	Articolul 45 alineatul (5)
Articolul 9	—
Articolul 10	Articolul 45 alineatul (4) și articolul 116
Articolul 11	—

▼B

4. Regulamentul (EC) No 1290/2005

Regulamentul (EC) No 1290/2005	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3	Articolul 4
Articolul 4	Articolul 5
Articolul 5	Articolul 6
Articolul 6	Articolul 7
Articolul 7	Articolul 9
Articolul 8	Articolul 102
Articolul 9	Articolul 58
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	Articolul 11
Articolul 12	Articolul 16
Articolul 13	Articolul 19
Articolul 14	Articolul 17
Articolul 15	Articolul 18
Articolul 16	Articolul 40
Articolul 17	Articolul 41 alineatul (1)
Articolul 17a	Articolul 41 alineatul (2)
Articolul 18	Articolul 24
Articolul 19	Articolul 27
Articolul 20	Articolul 28
Articolul 21	Articolul 29
Articolul 22	Articolul 32
Articolul 23	Articolul 33
Articolul 24	Articolul 34
Articolul 25	Articolul 35
Articolul 26	Articolul 36
Articolul 27	Articolul 41 alineatul (1)
Articolul 27a	Articolul 41 alineatul (2)
Articolul 28	Articolul 37
Articolul 29	Articolul 38
Articolul 30	Articolul 51
Articolul 31	Articolul 52
Articolul 32	Articolul 54 și 55
Articolul 33	Articolul 54 și 56
Articolul 34	Articolul 43

▼B

Regulamentul (EC) No 1290/2005	Prezentul regulament
Articolul 35	—
Articolul 36	Articolul 48
Articolul 37	Articolul 47
Articolul 38	—
Articolul 39	—
Articolul 40	—
Articolul 41	Articolul 116
Articolul 42	—
Articolul 43	Articolul 109
Articolul 44	Articolul 103
Articolul 44a	Articolul 113 alineatul (1)
Articolul 45	Articolul 105 alineatul (1) și articolul 106 alineatele (3) și (4)
Articolul 46	—
Articolul 47	Articolul 119
Articolul 48	Articolul 120
Articolul 49	Articolul 121

5. Regulamentul (EC) No 485/2008

Regulamentul (EC) No 485/2008	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 79
Articolul 2	Articolul 80
Articolul 3	Articolul 81
Articolul 4	—
Articolul 5	Articolul 82 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 6	Articolul 82 alineatul (4)
Articolul 7	Articolul 83
Articolul 8	Articolul 103 alineatul (2)
Articolul 9	Articolul 86
Articolul 10	Articolul 84
Articolul 11	Articolul 85
Articolul 12	Articolul 106 alineatul (3)
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 15	Articolul 87
Articolul 16	—
Articolul 17	—

▼B

Declarația comună a Parlamentului European și a Consiliului privind ecocondiționalitatea

Consiliul și Parlamentul European invită Comisia să monitorizeze transpunerea și punerea în aplicare de către statele membre a Directivei 2000/60/CE din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, precum și a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor și să prezinte, odată ce aceste directive vor fi puse în aplicare în toate statele membre, iar obligațiile aplicabile direct fermierilor vor fi identificate, o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în vederea includerii părților relevante ale directivelor respective în sistemul ecocondiționalității.